

NARODNI LIST

Izbija vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije se poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in Naračnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena peti vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Politika in značajnost.

„Narodni dnevnik“ je v št. 156. iz odličnega peresa priobčil članek, ki ga bodo s pridom čitali tudi naši ceni-jeni bralci. Evo:

Politika ubija značaje. Tako je vsaj dandanes v Avstriji. Da Slovenci ne delamo izjeme, ni čudo. Saj sprejmemo vse, kar je slabega pri tujcih, od njih, slabo še rajši in hitreje kakor dobro. — Posebno v sedanjem času vidimo, kako nam ubija politika značaje, kako se politično pustolovstvo, neznačajnost, brezbriznost, politična maščevalnost šopirijo po slovenskih tleh. Zanesti se ne moreš na nikogar, najsi boče izobraženec ali ne. — Danes je tvoj pristaš, je svobodomiseln naprednjak in radikalen narodnjak, ki bi vse klerikalce in narodne nasprotnike v žlici vode potopil. — Vodje naprednih strank so mu premehki in preneodločni, počasno pa sigurno napredovanje mu ne prija. Vidi, da druga stranka zmaga, obljublja si boljše mesto v njej, — in pozabil je dosedanje ideje, kar čez noč se jih je otrešel, iz naprednjaka je postal klerikalec. Visoko in najvišje mesto v kaki stranki dobiti, postati poslanec, deželni ali državni ali oboje, priti na čelo strankine organizacije — to mika častihlepneže in zato menjajo politično prepričanje po vetru kar čez noč. — Zopet drugim ni za politično moč, da bi igrali prvo ulogo, gre njim za žep, za lastno gmotno korist. Trgovcu ponujajo klerikalci ugodno mesto, sprejme ga, sprejme njih denar, da jim pa svoje politično prepričanje. Kupčija ni težka; saj sprememba političnega mišljenja in najsi se zgodi še tako naglo kakor spreobrnjenje Savla v Pavla, prav nič ne

boli. — Odvetniku se kaže, da bi u-tegnil pri klerikalnih zavodih in klerikalnih pristaših več zaslužiti. Temu se da odpomoči. Postane klerikalec. — Uradnik — profesor recimo — bi rad splezal na višje mesto. Moj Bog, otroke ima in ženo, pije ga tudi rad kakozarček, plača ne zadostuje. — Klerikalci so ravno na krmilu in s pomočjo Šušteršiča ali Korošca bi se dalo doseči ravnateljstvo ali še kako višje mesto. Oprostite možu, ako se je prelevil, oprostite mu, če je pokopal svoje dosedanje življenje, odložil svoje politično prepričanje, zatajil samega sebe in svoje dosedanje delo! — In tako bi lahko našteval brez konca. — Dan na dan se gode vidno in nevidno na mah in polagoma v mnogih tihe, notranje spremembe. Posebno na Štajerskem in Kranjskem so postali politični uskoki vsakdanja prikažen. — Začetkoma se gospodje odtegnejo svojim političnim prijateljem. — Rekel bi, da so se zabubili. Potem začnejo zahajati v klerikalno družbo.

Tako sramežljivo kakor devica zarudevajo, opravičevanje in klanjanje brez konca. — Udomačijo se. Slednjič nosijo glavo kvišku. Pretvorba se je dovršila, iz bube je izletel metuljček. In kako so hudi taki novopečeni klerikalci!

Preklinjajo, kar jim je bilo prej sveto, preganjajo svoje nekdanje prijatelje in dobrotnike, obrekujejo, izrabljajo nekdanje zaupnosti. Vse, da se prikupijo novim političnim prijateljem, češ Vaš sem z dušo in telesom, sposoben da me nagradite!

Vse, da si olajšajo vest, ki se tu pa tam vendar oglašča, da si operejo sram iz lic zaradi brezznačajnosti.

Nekaj časa, prijatelji, bodo se ti prizori še nadaljevali. — Se nam jih je treba bati?

Res naše vrste bodo se nekoliko zmanjšale. Ostali pa bodo čisti, jekleni značaji, vzorni rodoljubi in naprednjaki, svobodomisleci, ki ne bodo ukionili svojega tilnika pred skrivljeno škofovsko palico, ki se ne bodo podali nikdar v suženjstvo, ampak možje, svobodni možje! — In tako bom Vas rad videl, prijatelji, ki bodete še ostali zvesti našim skupnim ciljem. — Čem manj nas bo, pa čem boljše bomo, tem bolj bodo naše vrste močne, s tem večjo jeklenostjo in medsebojno odkritostjo se bomo borili za napredek našega ljudstva. — Želim, da bi omahljivci, polovičarji, vohuni — ako še jih je kaj med nami, kmalu izginili iz naših vrst. — V čistem zraku hočemo nadaljevati svoje delo, ki stremi po vsestranskem — duševnem in gospodarskem napredku in po sreči in svobodi, da so vzvišeni naši cilji, zmagovite naše ideje. Resnica in poštenost sta prodrli še vedno — tudi pri nas na Slovenskem bodete končno zmagali.

Jz političnega sveta.

Državni zbor je vlada poslala domov. V soboto 10. tm. so se razbila vsa pogajanja med strankami, ki so delale obstrukcijo, in med vlado. Slovenski klerikalci, ki pravzaprav niso vedeli, zakaj so obstruirali, si pojejo zdaj po časopisju slavo, češ da so — vlado onemogočili. Bomo videli — v jesen, ko se zopet snide državni zbor. Zakaj so pravzaprav delali slov. klerikalci obstrukcijo? Najprej so rekli, da proti trgovskim pogodbam z balkanskimi državami, ki bi bile na škodo

kmečkemu ljudstvu. Dobro, tu bi jim dali mi prav. A kmalu so to javno začeli tajiti, in so rekli, da samo zato, ker vlada hoče spraviti na dnevni red italjansko vseučilišče v Trstu. No pozneje so spet rekli, da tudi to ne, ampak da gredo samo proti vladi, ker je dovolila Madžarom, da bojo izkoriščali bosanske kmete. Tako se je lovil dr. Šušteršič od ene veje do druge, ker sam ni vedel, kaj hoče. Pač, vedel je samo to: da hoče postati ministar. Zato ves ta hrup, pa nikdar in nikoli iz ljubezni do ljudstva. Človek, ki dela iz ljubezni do ljudstva, vztraja nasproti sovražnikom pri vseh zahtevah, ki jih je prvotno stavil, ne pusti pa druge za drugo past. Prazni so prišli klerikalci domov, vlada je ostala in je močnejša kakor prej, le ljudstvo so ti brezvestneži s svojo žalostno komedijo oropali za par milijonov. To je vsa „korist“ od klerikalne obstrukcije!

Kako neresno je bilo klerikalcem z obstrukcijo, kaže dejstvo, da so na pr. kot en pogoj, da obstrukcijo opustijo, zahtevali tudi razveljavljenje dr. Plojeve izvolitve v delegacije (o tem glej notico v Beležkah!). Torej malenkostne osebnosti, nikdar in nikjer pa višji cilji in ljudske koristi. Taka je „narodna in ljudska“ politika naših klerikalcev!

Grof Kazimir Badeni, znani bivši ministerski predsednik, ki je izdal znane jezikovne naredbe, proti katerim je l. 1897 od nemške strani v javnosti in v drž. zboru nastal tak vihar, da je mož moral iti, je umrl nenadoma te dni na potovanju v vlak.

Na Nemškem je moral odstopiti državni kancelar (ministerski predsed-

LISTEK.

Šaljivec iz Podravja.

Zbirka pripovedek iz Podravja na Štajerskem, ki jih zapisuje Janko Osojnik.

Tajna seja marberskega občinskega odbora.

Svet napreduje.

Marberžani niso bili nikakor tako strašno neumni, da bi ne bili zapazili, kako napreduje svet okoli njih. Slišali so o novih ladjah, ki plavajo po zraku, slišali so o velikem svedru, s katerim vrtajo nekje na Francoskem zemljo, ki jo bodo kmalu prevrtali. Slišali so o nalivaču, s katerim se vliva Švabom pamet v glavo, zvedeli so o tistem mlinu, v katerem se meljejo stare babe, ki skačejo od zgoraj v grad, spodaj pa se prikazujejo kot ljubeznive mlade device. Potujoči mizarški pomočnik je pripovedoval v Marbergu, da se gradi preko morja od Nemškega do Amerike ogromen most, po katerem bodo marširale nemške vojske nad Amerikance, drugi most pa da gradijo Nemci od Berlina do Trsta, ki bo se dvignil ravno nad Marbergom. Pohor-

ski muzikant pa je že prinesel na neko gostijo v Marbergu novico, da je nemški cesar velel napraviti velikanski kanon. V tisti kanon nabijajo kroglice kakor sod velike. In zakaj? Kam bodo streljali? Muzikant jim je vse pojasnil. Nemški cesar ni zadovoljen več s svojim pozemeljskim cesarstvom, ampak hoče vladati tudi po nebu. S tistim kanonom streljajo zdaj v Berlinu na mesec in v vsaki kroglici prileti na mesec po pet nemških junakov. Kmalu bo na mesecu že cela vojska, ki bo podvrgla svojemu cesarju vso mesečno deželo. Takrat bo zavlada na zemlji in na nebu samo eden cesar, kakor je tudi Bog samo eden.

Marberžani so zvedeli še več novic o tem velikanskem napredku novih časov. Razume se, da so kaj radi poslušali take vesti, ki so jih potem dalje pripovedovali in ponavljali doma in v gostilni. Nekaj pa jih je vendar na tihem bolelo pri tem. Vsakega marberskega pravega rodoljuba je morala gristi zavest, da napreduje ves svet, le Marberg, to ubogo zapuščeno gnezdo v Dravski dolini, le ta nesrečni Marberg da ne kaže nobenega napredka.

Ali ni to zelo žalostno? Res je sicer, da se je sklenilo v Marbergu že marsikaj koristnega in naprednega zlasti za slavnega županovanja gospoda Guzla, toda ali ni bilo vsakokrat kaké nevolje in hude nesreče, ki je uničila marberske načrte in pokvarila vsak dober začetek. Kdo je kriv, da v Marbergu ni sreče? Zakaj se vse Podravje, ves Kozjak in vse Pohorje posmehuje marberskim sklepom in občinskim napravam? To se mora spremeniti! V blagor marberske občine je treba začeti z novimi močmi delovati, pa tako, da tujci ne zvedo ničesar in da ne morejo motiti Marberžanov pri rodoljubnem uspešnem delu. Pred vsem naj ostane vse tajno, o čemur se posvetujejo občinski odborniki. Niti žene, niti najbližnji sorodniki ne smejo ničesar več vedeti, kaj se godi v občinski hiši. Da bodo seje povsem tajne, se je sklenilo na Purclov nasvet, naj se vršijo odslej vse važne seje v trdi noči v temni zaklenjeni sobi. Župan se je zavezal, da ne naznani na občinski deski celo ničesar niti pred sejami niti po njih. Pri takih tajnih sejah v temi bo vsak odbornik lažje mislil in

odkrito govoril, ker nihče ne bo vedel, kdo govori.

Fantje so ukali in prepevali po Spodnji Vižirgi in Drava je enakomerno šumljala pod Pohorjem. Kdo bi bil slutil, da se zbirajo ob tej tihni polnočni uri marberski možje na resno posvetovanje, kako bi se najbolje rešila občinska čast! Od zadnje strani so prihajali, skakali čez plote, padali preko gnojnih jarkov in butali ob vozove na županovem dvorišču, da bi se priplazili celo tiho v občinsko posvetovalno sobo.

Policaš Šoršič je naznanil zunaj na cesti polnočno uro in obstal ob zidu kot straža, da zabrani postajanje fantov in raznih ponočnjakov pred občinsko hišo. Slučajno bi vendar lahko katero človeško uho zopet kaj slišalo in izdal hudobnemu svetu marberske tajne nove sklepe.

V sobi pa je potrkal nekdo ob mizo.

„Ali ste vsi?“ je vprašal rahlo župan.

Nastal je ropot okovanih črevljev, kar je pomenjalo, da so svetovalci in odborniki zbrani. Sicer pa je župan

nik) knez Bülow, ker je v državnem zboru v zadnjem času doživel poraz za porazom. Bil je neizprosno zatiralec Slovanov v Nemčiji. Seveda ne pride za njim nič boljsega.

Avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand potuje te dni po Romunskem in je obiskal tudi romunskega kralja Karla.

V Perziji so vstasi gospodarji položaja. Zavzeli so v naskoku glavno mesto Teheran. Šejhovi vojaki so deloma prestopili k vstašem. Šejh je pobegnil. Čuje se, da koraka proti Teheranu velika ruska armada, da ukroti vstaše.

Gospodarski paberki.

Kako molzti kravo, ki je prvokrat stelila?

Dostokrat se zgodi, da se nekatere krave, posebno če so prvokrat stelile, ne puste od nikogar molzti, ampak skačejo in letajo po hlevu, če se jim približaš. Vzrok leži v tem, da gospodar ni znal s takimi kravami pravilno postopati. Da se ti to ne zgodi, postopaj tako: že ko je krava breja, jo večkrat pogladi po vimenu in jo vlačí za sise, kakor bi jo hotel molzti. Na ta način se krava počasi privadi na molžo. Splošno pa: ravnaj s kravo vedno lepo in mirno; večkrat jo pogladi po ledjih. Če boš s kravami tako ravnal, boš zadovoljen in ne bo ti treba živine pretepati.

Važnost in korist meda.

Po najnovejših raziskovanjih je med najbolj redilno sredstvo ne samo zaradi lahke prebave, ampak tudi zaradi svoje tečnosti in redilnosti. Kakor gre voda neposredno v krvne stanice in ne zapuša nikakih pogubnih sledov, v gotovi količini in pod gotovimi pogoji, tako tudi med prehaja, ne da bi pustil za seboj kak sled, neposredno v kri in služi v svoji kemični pretvorbi za gretje telesa in za razvoj življenjske sile. Zaraditega je med eno glavnih živil, ki jih poznamo, dasi sam po sebi ne zadostuje za vzdrževanje. — Pravi med, ki ga dajemo svojemu telesu, jako pospešuje povzdigo telesne moči in krepi telesne sile. Potovalci skozi Tirolsko in Švico dobivajo za zajutrek med s kruhom in pravijo, da jih to osvežuje in krepi.

Ali čebela pozna svojega gospodarja?

Najdejo se ljudje, ki ne smejo v bližino čebel, ne da bi jih opikale, drugi pa zopet lahko goloroki pretresajo roje, pa se jim ne zgodi nič. Stare čebelarje knjige trde, da čebela pozna svojega gospodarja in da ga ne napade, kakor tujec. Danes se marsikateri čebelar tej trditvi nasmehlja, dasi se pripoznava, da je čebelo mogoče prineči občevanja z ljudmi. Izkušnja

nas uči, da so čebele, mimo katerih neprestano hodijo ljudje, mnogo manj „zbadljive“, nego one, ki so osamljene in daleč od prometa. Te se takoj razburijo, če jim kaj pride na pot. Znamo tudi, da se čebelini sluh in vid lahko navadi na razne človeške kretnje in ropot; vendar bo vsak čebelar gledal, da opravi svoje delo pri čebelah čim bolj mirno in tiho, ker je to prvi pogoj prijateljstvu in dobremu občevanju s čebelami.

Izkušeni čebelar tudi ve, da panj s premakljivim satjem, ki ga je treba večkrat premikati, postaja vedno mirnejši, kakor da se na to navadi, in da ne napada čebelarja tako ljuto. Zato čebelar — začetnik ne sme kupovati panjev, ki so bili kje na samem in so jih imeli ljudje, kateri so gledali samo na to, kako bi čim več meda v denar spravili, a jim do čebel in do lepega pobratimstva ž njimi ni. Tak panj rad napade začetnika, kar mnogemu vzame veselje do čebelarenja. Čebela pa ne samo da se navadi na človeške kretnje in na ropot, ampak ima tudi fino razvit vonj (voh). S tem čutilom zna ona nezmotljivo najti v svoj panj, spozna vsako tujo čebelo, voha že oddaleč med in medne trave, ki je potrebuje za hrano in odgojo svojega naraščaja. Komu ni znano, kako čebela hitro najde tja, kjer je n. pr. razlitega kaj medu ali košček satja! „Tujka“ bo hitro izvohala panj, kjer ni vse v redu in kjer lahko kaj pripleni. Iz tega se da sklepati, da se čebela privadi na različni duh in tako posebno tudi na človeški vonj. Če divjačina spozna že po zračnem toku človeka, ki jo preganja, kako da ne bi čebela po duhu in izhlapevanju človeškem spoznala gospodarja, ki je v bližini? Znamo iz izkušnje, da je panj razdražen, če se z zračnim tokom pomeša tudi vonj medu.

Pes. ki s svojim tankim vohom najde med stotino stopinj baš ono svojega gospodarja in ji sledi, nam očitno kaže, da ima vsak človek pa tudi vsak panj svoj poseben duh ali vonj, po katerem se razlikuje. Brez dvoma bi se ljudje spoznali z vohom tudi v najtemnejšem prostoru, ko bi jim bil tako razvit kakor pri psu.

Čebela spozna svojega gospodarja z vonjem. Razdražena je, če pride čebelar oznojen, če diši po medu ali kakem drugem nenavadnem duhu, če pride recimo kak tujec; mirna pa je, če pride gospodar po vsakdajni navadi, da pregleda čebeljak.

Kdo more zameriti panju, če postane nemiren in razdražen, ako se mu približa neprijatelj v osebi neusmiljenega in nenasitnega čebelarja, takozvanega „Bienenschinderja“?

Resnica je, da spozna čebela svojega gospodarja z vonjem, vendar pa se mu ni tako pokorila, kakor udani in pokorni psiček, ki gospodarjeve udarce hitro pozabi in jih povrača s še večjo zahvalo in privrženostjo.

Po „Hrv. Pč.“

Kako krotiti čebele, ko imaš pri njih delo?

Najslabše se godi pri čebelah čebelarju-nekadilcu. Kadilec si, predno gre k čebelam, prižge smodko. Neka-dilec si pač pomaga, kakor more. Nekateri imajo pri sebi cunjčo namočeno v razredčeni karbolni kislini. A to je neprimerno sredstvo, ker se neugodni duh prenese včasih tudi na med, a tudi na kožo delnje jedko. Moderni čebelarji priporočajo zdaj novo sredstvo; zmes od karbolne kisline in kamfora. Napravi se tako! Malo karbolne kisline. daj v steklenico, temu dodaj dvakrat, toliko kamfora, ki ga prej stolčeš v prah. Počasi se oboje pomeša v vodi, in dobi se tekočina prijetnejšega vonja; vonj kamfora prevladuje. Nekoliko kapljic te tekočine na kako krpo zadostuje da popolnoma ukrotiš razjarjene čebele

Kaka naj bo tvoja skrb za konja v poletju?

Ko je zrak poln praha in ko je velika vročina, vzami primerno pripravo, namoči jo v vodo in izperi konju nozdrvi. Predno daš konja podkovati, odvzami mu zvečer prej podkove in odloži mu kopita z mokro ilovko, da se kopita namočijo. Očisti večkrat konju kopita in jih sperí z mlačno vodo, potem jih pa namaži s svinjsko mastjo. Ko je vroče, koplji konje v vodi. V hlev jih pusti šele, ko so se dobro osušili.

Kako odpraviš uši s kumar?

Zmešaj v pozodi, ki meri 10—15 l, k vodi denaturiran špirit in polij s tem rastline. Potem vitice (ovijače) obrni in tudi spodje strani listja dobro polij, da tudi tam uši preženeš.

Za agrarce dragoceno priznanje.

Dunajski list „Neue Freie Presse“ govori dne 11. tm. o različnih posledicah zaključenja državnega zbora in pravi med drugim: „Trgovinska pogodba z Romunsko se sicer res za eukrat ne more uveljaviti. Pa ker je nasproti Romunski pravica najvišjih ugodnosti zasigurana, se na gospodarsko-političnem polju ne gre za pozitivno (gotovo) zgubo, ampak le za izgubljen dobiček.“ — S tem stavkom je dokazano, da so neresnične vse trditve borzjanskega časnikarstva, da je od sprejetja trgovinske pogodbe z Romunsko odvisen obstoj velikega dela industrije in milijonov delavcev. Ne gre se za škodo, pravi to največje glasilo industrijcev, ampak le za onemogočen dobiček!

Rane, ki jih povzročata toča sadnemu drevju.

Ostra, s silo padajoča zrna toče zmečkajo stanice skorje in zmanjšajo njihovo zmožnost prevajati koreninski sok v listje in redilno snov po deblu navzdol. Na eni strani se tako kolikor toliko zabranjuje redno hranjenje dre-

vesa, na drugi strani pa povzročajo izumirajoči zmečkani deli skorje obolost drevesa, kar mora povročiti, če ne smrt, vsaj stalno hiranje. Treba je od toče zmečkano skorjo takoj ostro in poševno k lesu izrezati in rane dobro zamazati. Najboljše mazilo je trdo testo iz ilovke in kravjeka; pri uporabi te zmesi še v tekočem letu zaceli navadno vsaka rana. Drevesni vosek, ki se ga tuintam rabi, je za to predrag in obenem tudi zabranjuje zdravo celjenje vsled svojega vsebovanja špirta.

Osrednji urad za varstvo kmetijskih in gozdarskih interesov

na Dunaju je v odborovi seji dne 7. tm. se odločno izrekel zoper trgovinske pogodbe z balkanskimi državami. Vendar pa naj se izvoli poseben odsek, ki premotriva vprašanje, na kateri podlagi bi bilo mogoče take pogodbe vendar ustvariti, če bi se obenem začela akcija v velikem obsegu za popolno odškodovanje našega kmetijstva, odnosno osobito živinoreje.

Beležke.

u Nemške surovine. V Parkli pri Omureku spravila sta se dva kmečka fanta nad desetletnega dečka kakor na kakšnega prašička, ter sta ga rezala. Deček je vsed bolečin umrl. — V Št. Rupertu na Gornjem Štajerskem pa je nek hlapec posilil desetletno dekle. Ker se mu ni hotelo udati, zvezal jej je roki in nogi s palico in jo obesil za noge ter jo pustil z glavo navzdol tako dolgo viseti, da je dekle omedlelo. Na to je izvršil na njej zločin. — V Gradcu je nek delavec napadel s sekiro svojega tovariša, nek drugi pa je z nožem ranil trikrat nekega delavca. — Nemci torej v svoji surovosti daleč prekašajo nas Slovence in vendar nas vedno v svojih listih surovo napadajo in — blatijo.

Ptujski „Štajerc“ podružnica „Südmärke.“ Kakor smo že v zadnjem listu povedali, so glavni stebri „Štajerca“ nemci in nemškutarji. To pove dovolj! Ljudje, ki spadajo med najzagrizenejše sovražnike Slovencev, ljudje, ki trgajo slovenske napise raz zida, ki ne pripustijo v uradih, ceravah, šolah niti ene besede slovenske, ljudje, ki podpirajo Slovencev najbolj sovražna društva, ljudje, ki v Ptuj, Mariboru, Celju itd. napadajo in prete-pajo Slovence, ako ti med sabo slovenski govorijo, — ti ljudje izdajajo — čujte in strmite! — slovenski list in sicer baje iz same ljubezni do Slovencev!

Guzl dobro slišal, kako so se odpirala in tiho zapirala vrata in kako je tupatam trčila noga ob stol ali mizo.

„Ne manjka nikogar več?“ se je oglašil župan glasneje

Spet je nastal ropot.

„Kogar še ni izmed občinskih odbornikov, naj se oglasi!“

Bilo je vse tiho. Nihče se ni oglašil, bili so torej gotovo že vsi. Župan je otvoril sejo, pozdravil vse odbornike in pozval svetovalca Purcla, naj piše zapisnik, ker bi bilo škoda, če bi se pozabilo, kar bo se danes važnega razpravljalo. Kar se je spomnil župan da bi bilo nekoliko težavno v temi pisati zapisnik občinske seje, zato se je hitro popravil ter naročil Purclu, naj si zaveže ob vsakem važnem predlogu ozel na robcu, če pa nima robca, pa si naj veže ozle kje drugje.

Župan Guzl se je bil dobro pripravil na ponočno sejo. Govoril je gladko in lepo kakor misijonar. Opozoril je, da so marberški predniki bili zelo delavni in skrbni možje, kakoršnih v tistih starih časih ni bilo mnogo. Nihče ne sme očitati nekdanjim Marberžanom, da so storili premalo za

svojo občino in za blaginjo svojih otrok. Da je postal dandanes ves svet še bolj prebrisan in napreden, tega niso krivi Marberžani. Dandanes vsled tega Marberg tudi ne sme zaostati.

Ropotanje črevljev je potrjevalo, da je občinski odbor dobro razumel županov govor in da je istih misli.

Župan je začel razvijati svoje načrte. Z nobenimi malenkostmi in drobtinicami se v bodoče ne sme pečati marberški odbor, temveč vse, karkoli se začne, mora biti mogočno, slavno in veliko. Če pokažejo Marberžani svetu vsaj nekaj tako znamenitega, s čemer se hvalijo drugi iznajdljivi narodi, potem že imajo trajen spomenik v zgodovini podravske kulture. Kaj pomaga Marberžanom ves dosedanji trud z gosakom, žabami, s hrastom, plotom, čebulo, z žrebetom in raznimi tožbami proti župniku, če ni bilo nikjer pravega uspeha? Če bi se bili Marberžani spomnili pred desetimi leti na kako veliko reč, bi bilo stokrat bolje. Občinski svetovalci in odborniki naj torej sprevidijo, da je treba začeti drugače delovati, da, zares delovati in se žrtvovati v blagor domovine.

Zopet se je oglasilo odobravanje v tem in onem kotu, le po klopeh ob peči je bilo mirno. Tam je mirno dihal v sladkem spanju neki odbornik, na drugi klopi pa je smrčal glasno in enakomerno Edelman, čegar smrčanje so poznali vsi. Ta dva gotovo odobravata v spanju županove nasvete!

Župan Guzl je bil blizu konca svojega govora.

„Kje začeti? Dobro bi bilo, če si postavimo pred vsem sredi trga velikansko zgradbo, potrebno marberško občinsko hišo, a tako lepo in veliko, kakoršne nimajo drugod. Seveda je draga taka reč, toda nam ne bo draga. Nan ni treba tujih stavbenikov, zidarjev in tesarjev, saj imamo spretnih in bistrih ljudi doma na izbiro. Krasna naj bo naša občinska hiša, živa priča naše moči in volje. To sem vam hotel povedati danes v prvi tajni seji.“

Da župan Guzl govori vsekdar premišljeno, je bilo itak znano vsem. Da pa bo vsaka njegova beseda v tej seji čistega zlata vredna, tega ni mogel nihče naprej vedeti. Razume se tedaj veseli nemir med bedecimi svetovalci, ko je dovršil župan svoj govor.

Županu so žarele oči v temo kakor črnemu zaljubljenemu mačku, ko je čutil, da so zadele njegove besede ob dobra ušesa in razumne možgane. Seja ni več dolgo trajala. Sklenilo se je, da se posvetijo letošnje leto vse moči tej zgradbi. Trg se zapre tujcem, dokler stavba ne bo dovršena, potem še le naj pride svet, da vidi in se čudi.

Hropečega Edelmana je potegnil nekdo raz klop, naj zakliče tudi on „Guzl hoch!“ Svetovalec Purcl si je slekel suknjo in si zavezal na rokavu velik ozel, kakor mu je bil naročil župan. „To se ne sme pozabiti!“

Kakor so bili prišli, tako so se zmuzali odborniki zopet iz sobe na zadnjo stran na dvorišče, butali tam ob vozove, padali preko gnojnih jarkov in skakali čez plote, da bi jih nihče ne videl. Gotovo je trkalo vsem veselo srce tako glasno, da niso do jutra zatisnili očesa.

Policaј Šorfšic je naznanil tretjo uro s svojo piščalko in mir se je razprostrl preko srečne Dravske doline.

Kdo se ne smeje?! In vendar se še najdejo med Slovenci ljudje, ki to verjamejo in grejo tem velenemskim hujakačem na limanice! Nemškutarski „Štajerc“ izhaja baje v petnajsttisoč iztisih, dasi med Slovenci nima niti tisoč naročnikov. Kdo torej plača ostalih štirnajsttisoč iztisov, ki se med Slovence zastonj razdelijo? Plačata jih „südmarka“ in „nemški šulferajn“ in nemškutarski ptujski „Štajerc“ ni drugega nič, kakor plačan hujkač in mešetar teh zloglasnih nemških društev in naj se še stokrat pridruša, da to ni res.

a „Pretepače“ imenuje duhovniški list „Slov. Gospodar“ vse kmečke fante, ki so toliko ponosni in samostojni, da nočejo pod farovski jarem. To stori isti list, ki vedno zagovarja znane klerikalne mladeniške bratovščine, v katere se zatekajo tudi ljudje, ki so več že živeli v kajhah ko izven njih, katere protežira tudi znani wagniški junak Janez Rožkar iz Žitence in katere hvali po „Straži“ od svetolenarškega sodišča dobro znani Viktor Cencič. Ali si misli „Slov. Gospodar“, da si bode s takim obrekovanjem naših vrlih fantov kaj pomagal?

o Zadnji „Slov. Gospodar“ je odprl nov svoj predal: Vestnik mladinske organizacije. To pa le sedaj, ko je Narodni List omenil, da bo nudil mladini za dopisovanje tudi poseben predal. — Gotovo bodo Gospodarjevci zopet rekli: Za nami.

Nekaj o vajah gasilnih društev. Tuintam imam priliko opazovati naše gasilce pri nedeljskih vajah, večkrat pa tudi pri ognju, in primerjajoč obkrajno delo sem prišel do spoznanja, da vaje nikakor ne zadoščajo potrebi. Je res lepo in potrebno, če so možje zmožni, lepo po povelju sestaviti in razstaviti brizgalno ter plezati po lestvah, a treba bi bilo več! Videl sem namreč nedavno nekje gasilce pri gasilnem domu se zbirati; gorelo je nekje v hribih. Ugibali so, kaj naj vzamejo s seboj, ali brizgaljo ali lestve ali kavlje ali sploh nobenega orodja. Ta takratna neodločnost sicer vrlih in marljivih gasilcev me je privedla do premišljevanja, kako bi se naj vršile vaje, da ne pridejo gasilci v zadrego, in bodi mi dovoljeno na kratko pojasniti, kako si to predstavljam: Vaja je določena recimo na nedeljo popoldne ob 4. uri; gasilci se naj zberejo pri gasilnem domu. — Nastop! Načelnik naznani, da je ogenj v vasi N. Pripravite za edhod! Vas leži pol ure v hribu, pot strma, voda samo v vodnjakih. Katero brizgalno vzamemo, kaj še drugega? To bi bila ena vaja, za eno nedeljo, drugo nedeljo se glasi isto povelje, za odhod se pripravi brez odlašanja, potem pa hajdimo v dotično vas. Se ne mudi, ni treba konj in ljudi mučiti, saj — ne gori! V vasi pride pa sedaj nebrot vaj. Vzemimo le en slučaj. Poveljnik naznani, da gori hiša posestnika J. Poslopje soseda K. se vžiga, veter vleče na to stran, vodo onega vodnjaka so že vzeli zase sosednji gasilci in zdaj — na delo! — Prihodnjo nedeljo enkrat pa dobe gasilci sporočilo, da gori tovarna. Marsikaj bo treba vzeti seboj, več brizgaln in drugih priprav, zlasti tudi varstvenih. V tovarni je ta in ta tvarina, ki je zelo raznesljiva, kako se bodo gasilci varovali, kaj storili, da odstranijo nevarnost razstrelbe. Takih vaj bi torej želel našim društvom. Sicer sem pa prepričan, da se ponekod že tako dela, gotovo še bolj praktično in zato izražam h koncu željo, da bi se k tej točki oglašil tudi kak veščak (kar jaz nisem!), ki mu je, kakor sicer tudi meni, napredek omenjenih društev pri srcu. — Miloš.

Oni, ki se vsiljujejo klerikalcem v raznih družbah za kupico vina, da se potem ti lahko za hrbtom iz njih norčujejo, naj služi v pobožno premišljevanje današnji uvodnik.

Klerikalci se silno jezijo nad blamažo, ki so jo doživeli v državnem zboru pri volitvah v delegacije. (Delegacije so zastopstvo, obstoječe iz nekaterih poslancev iz avstrijskega in nekaterih iz ogrskega državnega zbora, katero zastopstvo imarešitiskupneavstro-ogrške zadeve. Delegacije se snidejo navadno proti jeseni; zastopnike vanje izvolijo poslanci vsake kronovine za dotično kronovino, tako n. pr. izvoli 30 štajerskih drž. poslancev 2 poslancev v delegacije). Pa kaj se je klerikalcem zgodilo? Kakor že omenjeno, volijo štajerski drž. poslanci, nemški in slovenski, vsako leto 2 zastopnika v delegacije. Med Nemci in Slovenci se je dosegel dogovor, da se izvoli eno leto 1 nemški kršč. socijalec in 1 Slovenec, drugo leto 1 nemški nacionalec in 1 Slovenec. Lani je bil izvoljen za Slovence klerikalci dr. Korošec. Klerikalni slov. poslanci so hoteli, da bi tudi letos bil zopet klerikalci izvoljen, da bi tako 3 spodnještajerski slovenski protiklerikalni poslanci ne prišli v poštev. Klerikalci so hoteli, da se izvoli dr. Benkovič. Tega pa Nemci, tudi klerikalni, niso hoteli voliti. Zato so klerikalci v zadnjem hipu predlagali dr. Korošca. A glejte čudo! Niti njega Nemci, tudi klerikalni, niso hoteli voliti in so izvolili dr. Ploja. Dr. Korošec je dobil 3 glase — od Piška, Rožkarja in dr. Benkoviča. In sedaj se klerikalci strašno jeze, ker so bili Nemci toliko pametni, da so dali pravici pot: lani klerikalci, letos neklerikalci. Le zaritemu klerikalcu taka pravica ne gre v glavo!

z Družba Ciril-Methodova je imela tekom meseca junija prejemkov: 1. iz nabiralnikov 2057'92 K; prispevkov podružnic 4865'59 K; 3. prispevkov časopisov 297 K 47 v; 4. raznih doneskov 3872 K 03 v; torej vseh prejemkov v juniju 11.093 K 01 v.

Zveza narodnih društev je imela v nedeljo 11. tm. v Celju ob krasni udeležbi pod predsedstvom g. Peska občni zbor. Po pozdravnem nagovoru predsednika je poročal podpredsednik Zveze Janko Lešničar o Zvezinem delovanju v lanskem letu. Povdarjal je najprvo, da zvezino delo v gotovih krogih najde še vedno premalo zanimanja in razumevanja. — Zveza šteje 73 članic; število se pomnoži kmalu na 80. 25 društev je bralnih, izobraževalnih in čitalnic, 2 javni ljudski knjižnici, 5 pevskih in tamburaških, 8 požarnih bramb itd. Iz celjskega glavarstva jih je 41, iz brežiškega 6, iz konjiškega 3, iz mariborskega 4, iz ptujškega 8, iz ljutomerskega 5; na Koroškem in v Gradcu so po 3. Številke kažejo, kje treba zastaviti delo. — Lani je bilo v raznih včlanjenih društvih 30 predavanj, 52 gledaliških predstav, veselic, izletov itd. Knjižnice 21 včlanjenih društev, ki so poslala statistiko, štejejo 4268 knjig. Zveza je lani priredila 5 poučnih zborovanj in eno požarniško slavnost. Pokazalo se je pa, da manjka predavateljev in predavanj. V tem oziru bo treba dela: napraviti zbirko ljudskih predavanj. — Letošnjo jesen se namerava prirediti v Celju velik poučen tečaj za izobražene kmečke fante, za učiteljstvo in visokošolsko dijaštvo. — Treba bo pa tudi prirejati množine poučnih shodov po deželi. Naj ne bo glavna naloga društev zabava, ampak pouk, izobrazba. — Lani so se ustanovila 3 nova društva. Letos se jih osnuje več. Snovanj društev ni pretiravati, naj se osnujejo, kjer so dani pogoji. Snovati je izobraževalna društva s knjižnicami. V društva manj časopi-

soy, pa več knjig. — Vkljub nengodnemu deparnemu položaju Zveze opazamo v društvih vendar neprestan napredek. Govornik priporoča tudi, naj bi se v društvih pričelo gibanje za vzdrževanje od opojnih pijač potom predavanj. Konča z besedami: zavedajte se važne kulturne naloge, katero vrše naša društva in z njimi vred „Zveza narodnih društev“, ter se ravnajte po tem. S prosvetnim delom polagamo narodu nerazrušljiv temelj boljše bodočnosti. — Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal prof. dr. A. Dolar, posnemamo, da je Zveza imela lansko leto 715 K 64 v dohodkov in 352 K 92 v stroškov. — O gledaliških zadevah je govoril odbornik Kveder. — V razgovoru je deželni poslanec dr. Kukovec povdarjal, da treba zdaj, ko se je politično razburjenje poleglo, izobraževalnemu delu posvetiti vse sile. — G. Salmič poda nekaj nujnih nasvetov glede gledaliških iger. — Nato je vsled pozne ure le na kratko podal Andrej Oset iz Št. Jurja glavne misli o ustanovitvi snujoče se organizacije ali združitve napredne mladine. Izvolil se je pripravljalni odbor, ki ima organizacijo oživotvoriti. V tem odboru so sledeči fantje: Andr. Oset in Fr. Ferlež iz Št. Jurja, Štefančič iz Podloga, Sagaj iz Krapja, Černovšek iz Nove Štife, Zdolšek iz Ponikve, Planinc od Podsrede, Vuga s Kalobja, Kumerc iz Slivnice, Mikolič Jernej in Potočnik Šimon iz Žetal. — V novi odbor „Zveze nar. društev“ pa so izvoljeni gg.: predsednik Anton Pesek, podpredsednika dr. Koderman in Karl Kveder, tajnika iur. A. Trstenjak in Miloš Štibler, blagajnik dr. Ant. Dolar, gospodar dr. E. Kalan, odborniki Lj. Černež, Jakše, Andr. Oset, Iv. Kramer, Janko Lešničar in Jakob Zdravec. — Zvezi naš krepki: naprej na začrtanih poteh!

a Zopet Južna železnica. Kontrolor Južne železnice v Gradcu smatra za važen del svojega delovanja hujkanje po različnih vsenemških shodih. Spoštujemo osebno politično svobodo uradništva; toda jednaka mera mora biti za vse. Nek železniški uradnik v Ptujju je bil samo član tamošnjega slovenskega „Sokola“ pa je moral iti iz Ptujja. Drugi železniški uradniki so se celo v Ptujju in tudi na Pragarskem osebno udeleževali napadov na Slovence — pa se jim ni ničesar zgodilo. To je nepristranost Južne železnice.

a Pred izselitvijo v Mehiko svarimo naše ljudi. Tam je od 1. marca 1909 v veljavi zakon, ki sila otežuje priseljenje.

a Iz finančne službe. Prestavljen je finančni tajnik Adolf Klodič pl. Sabladski iz Ljutomera v Bruck ob Muri za vodjo davčnega referata pri okr. glavarstvu. — Na njegovo mesto v Ljutomer pride finančni koncipist dr. pl. Semetkovski iz Celja. — Davčni uprav. Rudolf Ulm iz Konjic nastopi svojo službo v Ljutomeru začetkom avgusta.

v Zvezi narodnih društev je pristopilo podporno in izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu. Klerikalna tolažba, da bode „kres“ gorel nad trhljim ogradjem „Domovine“ (glej „Slov. Gosp.“ z dne 8. jul.) še dolgo ne bode opravičena!

u Na občnem zboru narodne založbe v Celju minolo nedeljo se je pojasnil navzočim današnji položaj našega časopisja. Natočilo se je javnosti čistega vina, da napredno časopisje začasno z rednimi dohodki ne more izhajati, in sklenilo se je, poiskati izrednih dohodkov: najti treba med Slovenci 100 ljudi, ki bodo darovali po 100 K za napredno časopisje.

u „Slovenskemu ljudstvu!“ Klerikalni poslanci so izdali na svoje

„ljudstvo“ oklic, v katerem pripovedujejo, kako so se v državnem zboru „junaško“ borili za kmetijske koristi. Kako „junaški“ je bil ta boj, pojasnimo v prihodnji številki. Same prazne besede!

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo.

Celjski okraj.

c Dramlje. Gospod urednik, sprejmite tudi od priprostega kmetiča nekaj novosti iz velike fare Drameljske. Jaz sicer nisem navajen pisanja; imam trde roke, zato bodele tudi oprostili moji neokretnosti v dopisu ter ga opilili. — Pred nekaterimi tedni sem imel opravka v Celju. Po naključni me je tu usoda zanesla v neko gostilno; imena ne vem, ker se na napis nisem ozrl. Pri mizi sedita dva gospoda in ravno ko vstopim, zaslišim ime Ogrizek. Čudom se vprašam: pa menda nimata v delu našega župnika? Glej ga spaka, seveda, seveda, koga pa drugega! Sedem k bližnji mizi in poslušam. — „Ta Ogrizek“ pravi eden „mora biti pa zares prav hudoben možak, kajti privoščili so si ga malone vsi časopisi.“ „Kaj“, se oglasi drugi, „najboljši si deset korakov ne njega.“ Jaz sem ga videl, ko je še bil v Črešnjicah, zmirom na sodniji; tam je svoje farane dolžil kraje in tožaril na vse strani, seve vse po krivici; saj je moral tudi vse preklicati, ter je zdaj v Dramljah ravno tak hudobnež. — Pogovarjala sta se še veliko o njem in take reči, da sem se komaj zdržal, da se nisem izdal, da so meni kot Drameljčanu te reči prav dobro znane. — Veste gosp. urednik, jaz bi Vam sicer vse te reči napisal; a ne smem, ker so rekli gospodje misijonarji, da ne smemo duhovnikov v cajtenge devati, ker so ti kakor bog in je to strašni smrtni greh. Pa to Vam že smem povedati, da smo imeli tri dni tri misijonarje iz Celja. Župnik jih je pa povabil že eden dan prej: da jih je prav po svoje naučil in pripravil, kako morajo učiteljstvo in pa „liberalce“ čisto fentati. Menda vendar ne bom imel smrtne greha, ako Vam nekatere „krepke“ besede sporočim. Odlikoval se je g. Krivec, kateri je tako strašansko rohnel proti učiteljstvu, predbacival mu mastno plačo itd., da je naš nadučitelj-orglavec (kateri je bil že 40 let organist) takoj kljače od orgelj v farovž poslal. — Vprašal bi ga, od koga se je pa nekaj naučil in komu mora biti hvaležen za to, da nekaj je, če ne učiteljstvu. To pa dobro vem, da ga nobeden učitelj ni učil takih neotesanosti, ampak edino-le Ogrizek. Primerjal je dalje gostilničarje z debelo podgano, pravil, da naprednjaki gredo rakovo pot, napredovati se more le v krščanskem duhu, (mi smo pogani, kaj ne?) vse drugo je za nič. Seveda je njemu gospodarstvo španska vas, in če ne bi mi kmetje delali, bog vedi, očesa bi živel. — Da pa ne zajdemo predaleč, vrnimo se zopet k onima dvema gospodoma. Nehala sta se pogovarjati ter začela brati časopise. Tudi jaz vzamem v roke „Slovenskega Gospodarja“, od katerega sem velikokrat slišal, da zmirom laže. Slučajno naletim na dopis iz Dramelj. Gospod urednik, ali niste nič brali, kako je Vas vzel na muho? — Berem dalje, a laž na laž se je vrstila; vrhunec nesramne laži, kakoršne je zmožen le naš Ogrizek, je pa bil, da „podložen faran“ ali sploh farani nič ne plačujejo njega. O ti lažljivo truplo, kam pa je šel tisti denar, s kate-

rim smo morali s krvavimi žulji plačati in odkupiti — brnjo? samo jaz sem moral plačati eden sto in štirinajst kron. (O tem še prihodnjič več.) Nekaj veselega vam pa vendar moram sporočiti, o čemur se vam niti ne sanja. — Izmed vseh časnikov, kateri so našega Ogrizeka že lepo božali, se mu ni nobeden tako prikupil kakor „Narodni list.“ Tega ima zmirom na jeziku, velikokrat ga prinese v evangelijskih knjigah na prižnico, imel je pa tudi že čast biti zraven Najsvetejšega med sv. mašo na velikem oltarju. Mnogokrat nam bere članke iz „Narodnega lista“, a hudo-mušni Drameljčani pravijo, da se pridigovati ni treba naučiti, saj je tudi dobro, ako se kaj bere. — Ob neki priliki ga je pustil na prižnici, češ naj še pa gospod kaplan mene posnema in bere; pa se je zmotil, kajti videti je bilo, da se je gospod pridige prav dobro naučil. — Sedaj pa res ne vemo, koga naj ubogamo; misijonarji so nam ga prepovedali brati, a župnik je pa naročen na njega in ga s prižnice bere. Jaz pa rečem, da je „Narodni list“ eden najboljših kmečkih listov, kateri nas prav jasno poučuje v gospodarskih rečeh; zato ne bi smela biti nobena kmečka hiša, katera ne bi imela „Narodnega lista.“ — Bog Vas živi, gospod urednik! Se še kaj oglasim!

c Čebelarstva podružnica v Št. Jurju ob juž. žel. priredi v nedeljo 18. tm. ob 1/23. uri pop. čebelarstvo predavanje pri čebelnjaku g. Fr. Ferleza v Šibeniku. Predavata gg. čebelarji potovalni učitelj Ivan Jurančič in Tomo Kurbus. Čebelarji in prijatelji čebelic ste prisrčno vabljeni. Ker se bo pri vzornem čebelnjaku g. F. Ferleza marsikaj poučnega videlo in slišalo, pričakuje obilne udeležbe — odbor.

c Slivnica pri Celju. V povzdigo klerikalizma uprizori naš kaplan vsako leto kakšno veselico; pa ta ne služi samo temu namenu, ampak, da se tudi iz ljudstva kaj navleče, le znabiti za izomiko in izobrazbo, ampak tudi za drugi namen, o katerem bomo h koncu slišali. Predno pa pridemo do tega, moramo vedeti, kako se vse to vrši. — Mariborski gimnazijec Korošec pripelja nekaj študentov, ti malo zapojejo, iztrgajo par komadov iz tamburic, potem se pa začne politika. Do leta 1848., pravi govornik, bil je kmet suženj grajščaka, ne pove pa, da je kmet še dandanes po veliki večini suženj duhovnika, ki ga v vsakem oziru izrablja. Tukaj svari jurist Ogrizek v družbi z nekim pisarjem kmeta pred liberalci in brezverci, katerih pri nas nikjer ni. Lepa je družba teh dveh govornikov; eden bo advokat, ki bo ravno tako ali še bolj kot drugi odiral vernega slovenskega kmeta, drugi je pa tisti kmečki prijatelj, ki je kot sodnijski pisar kmečke štempeljne kradel. — Taka dva bota našemu kmetu že pomagala. Sicer se pa poslušalci za te govore jako malo brigajo. Vse se zanima za gledališko igro, s katero se komedija konča. To igrajo mariborski gimnazijci tako, da res ne spada nikamor drugam, kot pod Vrebov kozolec! — Misliš, da je to vse, a motiš se. Sedaj se začne piti. Gospod načelnik katoliškega društva kupijo nekaj sodčekov piva, saj so dobili vstopnino. Kaplanova mladeniška zveza tudi dobi piti, saj je katoliška, in tako je eden od te zveze izprazneva svoj katoliški želodec polil tudi svoj mladeniški znak. Pa ne samo mladenič, tudi neko dekle je preklinjalo alkohol za Vrebovim voglom. — Študenti, pijače polni, zaplešejo, katoliška „Straža“ oziroma njen urednik si napravi svojo zabavo, saj je katoliški mož in tak si sme več

privoščiti nego kdo drugi. Drugi dan je smrdelo okoli Vebrove hiše po napol prebavljenem pivu. Vebra se je pa jezila, češ toliko smo jim piti dali, sedaj jih pa ni prekapat. — Vera je v nevarnosti, a na binkoštni pondeljek se je rešila in utrdila. Dober tek! — Čuditi se pa mora človek, da dijaki celo noč prepijejo in bedijo. Drugi dan pa s kislimi obrazi sedijo v šoli. Včasih so bili taki politični pohodi prepovedani; menda je na katoliški podlagi kaj več dovoljenega.

c Občinske volitve v Gotovljah. V naši občini, kjer nismo poznali do časa, ko je znozel šentpeterski fajmošter našega poprej mirnega župnika, nobenega strankarstva, so se vršile 10. tm. občinske volitve v znamenju dveh strank. Domači in šentpeterski župnik ter njihova priganjača tajnik Goršek in famozni gališki „častni član“ Johann Zupanc ter še nekatere druge zaslepljene ovčice so naenkrat morale biti prepričane, da je vera v nevarnosti. S pomočjo občinskega uslužbenca-tajnika Gorškega so začeli begati ljudstvo, agitirati noč in dan od hiše do hiše ter trgati podplate, da smo se takemu početju le smejali. Poslužili so se pri agitaciji celo žensk najbolj dvomljive vrednosti in tudi takih, ki bore malo pojmiyo nauke sedme božje zapovedi. Pa saj namen posvečuje sredsvo. K volitvi so prignali naši novopečeni klerikalci vse svoje zveste in nezveste ter jih kontrolirali v stanovanju našega lastnega občinskega tajnika, ki je seveda z obema nogama kot mežnar in organist farovski priganjač pod osebnim in strogim priduševanjem fajmoštrov Zupanciča in šentpeterskega Jančiča. Škoda je bilo, kar se pri nas pač samoobsebi razume, za ves trud, kajti niti vera ni propadla, ki je bila baje tako strašno v nevarnosti, niti nista fajmoštra jedla manj mastne pečenke, kakor sta jo poprej in jo bodeta tudi zanaprej. Značilno je in o si bode treba zapomniti in to si mora novi občinski odbor zapisati za nšesa, da je izgojevališče razdiračev in shajališče domačemu občinskemu gospodarstvu nasprotujočih elementov hiša domačega občinskega tajnika, človeka, katerega početje smo že primer-no ožigosali v našem listu, uslužbenca, ki edini je od občine plačan ter je občinski kruh. Vendar, kakor rečeno pri nas klerikalna pšenica ne raste do neba in nikdar ne boče in vsled tega se za volitve nismo prav nič razburjali. Pač pa smo si zapomnili fajmoštra in mežnarja-tajnika Gorškega, katerimi bomo poplačali njihju hudobijo in razdirajoče delo pri jesenski bernji, kakor to zaslužita. Razun tega pa naj tudi Goršek zahvali fajmoštra, da mu na vseh koncih odjeda kruh, ki mu ga sicer sam dati noče in ne more, kajti elementov, ki delujejo proti lastnim ljudem, lastnemu predstojniku-županu in lastnemu občinskemu odboru, torej ljudi, ki pljujejo v lastno skledo, v naši občini ne bomo več pasli. Smejale bi se nam krave, če bi gojili še naprej gadjo zalego na lastnem telesu. Volitve so se izvršile, kakor sploh pri nas nikdar ni drugače pričakovati, od naše strani popolnoma dostojno in mirno, med tem ko so si brusili Jajčnik, domači fajmošter Zupanc in drugi pete ter dirjali po vasi z bicikljem, da smo se balj za njihove butice. — Izvoljeni so sami ugledni možje, ki jim je mar napredek občine in ki nečejo biti farovski kimovci in podrepniki in sicer v 3. razredu: dosedanji župan Andrej Antloga in posestniki Blaž Brinovc, Blaž Orešnik in Anton Taman kot odborniki; kot namestnika pa posestnika Florjan Cokan in Gregor Golčar s 83 do 84 glasovi. Ako bi se pa količkaj agitiralo bi naprednjaki

imeli lahko nad 100 glasov. Klerikalni zaslepljenci so dobili v tretjem razredu največ s pooblastili zavsem do 38 glasov. V drugem razredu so izvoljeni za odbornike posestniki: Franc Cilensek, Jakob Hropot, Franc Malgaj (trgovec) in Franc Pečnik; za namestnika pa posestnika Franc Kranjc in Štefan Luskar z največ 21 glasovi; fajmošter-mežnarjevi nasprotniki so dobili in to le eden 12 glasov; vsi drugi so se tudi med njimi cepili. Značilno je, da so volili v drugem razredu v i volilci razun ene vdove, katere pooblastilo pa je bilo tudi na razpolaganje za napredne kandidate. V prvem razredu, kjer je bilo vpisanih le 12 volilcev, izmed katerih pa sta 2 umrli in kjer bi imel tudi župnik svoj farovski-klerikalni glas, so bili z vsemi naprednimi glasovi izvoljeni za odbornike: nadučitelj Franc Brinar, veleposestnik Mihael Jošt in posestnika Luka Antloga ter Matija Jošt, za namestnika pa posestnika Ivan Kunst (gostilničar) in Franc Vizovišek. Fajmošter, ki je volil v tretjem in drugem razredu z različnimi pooblastili, je stisnil tu v prvem razredu pogumno rep med noge ter se skrilit tja, kamor spada. Šentpeterski njegov oproda župnik Jajčnik pa jo je po tem zaslužnem porazu odkuril urnih krač iz vasi, potem ko mu je napredna slovenska žena zabrusila v obraz take, da mu bodo gotovo zvenele še dolgo časa po njegovih kosmatih ušesih. Jajčnik, ti nimaš v Gotovljah nič iskati; pusti nas pri miru, spoštuj pa tudi starost našega župnika in ga ne nori naprej. Mi ga bomo če se poboljša in bo miren, kakor je bil nekaj let, zopet po potrebi spoštovali. V naše zgoljgospodarske stvari pa ne pustimo vtikati nosa niti domačega, še manj pa kakega tujega fajmoštra ali mežnarja! — Posebej pohvalno je omeniti zavednost vrlih Žalčanov, Ložničanov, Podložanov in Vrbenčanov, ki imajo posestva v naši gotoveljski občini in ki so prišli skoro vsi brez izjeme napredno voiti. Hvala vsem in vsakemu posebej. Kadar nas bode treba, se pa oddolžimo!

Pogledali smo pri volitvi razun fajmoštra in mežnarja-tajnika dobro vse zapeljane reve, katere so begali z lažmi, da bo novi odbor podrl cerkev itd. No ko se sedaj prepričajo, kako laže posvečena in prihuljena farovška stran in ko nihče ni župnika spodil iz vasi, upamo, da uvidijo svojo zмотo in bodo zanaprej zopet to, kar so bili dosedaj in kar smo vsi vedno bili namreč: pošteni, značajni in narodnonapredni Gotovljani.

c Sv. Jurij ob Taboru. Nekaj dni potem, ko je raz stene Pihlbirtove gostilne v Kapli v sredino podivjanih zvezarjev padla razbita podoba presv. Srca, ko so oče Hamot uganjali svoje orgije, obljubili smo gospodu župniku Zdolšek kot zaščitniku podivjane Hamotove tolpe, da mu svoječasno odkrijemo srca njegovih najvernejših, da jim v svojem albumu odkaže odličen prostor s primernim nadpisom, na primer: „naša tolovajstva“: Za danes bomo prijeli samo slavnega dičnega g. Rančigaja, čigar politična zvezdica že sega v bližino županskega stolca. — Bilo je leta 1908. ko je nekega vročega poletnega dneva, Hamot, vojevoda vseh šentjurskih histeričnih politikov, sedel v Čvanovi gostilni v Kapli. Da je bil skrivnostno sladko ginjen, ni treba posebej povdarjati. Slučajno pride neki ne — Hamotovec v bližino Nj. veličanstva šentjurske politične prismode; par besed, in okrvavljen je ležal sovražnik na kamenih tleh. — Dan pozneje. Generalisimus Hamot pošilja mirovnika. Ves njegov sorodniški aparat je na delu. Obdelujejo tudi stariše pretepenega. Ker odposlanci ne dose-

žejo nič, stopi sam gospod Rančigaj zgrevanim srcem pred poškodovanega, tudi s povzdignjenimi rokami prosi usmiljenja — odpusčenja, in če se že njega ne usmili, vsaj nedolžnih otrok njegovih. — Kot dobri kristjan, vpoštevajoč nauk Kristov o bližnjem, je krvavo pretepeni odpustil. V zahvalo zato je Rančigaj sedaj vložil tožbo proti tistemu, katerega je celo dopoldne obdeloval in prosil odpusčenja, hoteč s tem markirati se za nekakega mučenika sv. vere. Take hinavščine zmožni so samo najpodlejši značaji, in v plačilo za to so dobili šentjurski berači iz Hamotovega žepa glasom razsodbe okrajne sodnije Vranske trideset kronc. Na izrecno željo prizadete osebe nismo do sedaj pisali o tem, in nekaj tudi za to ne, ker se nam gabi pečati se s takimi „verniki.“ — V razbijanju, premetavanju mirnih ljudi je Hamot res mojster vseh mojstrov. Toda junak samo toliko časa, dokler se ne razkade od njega tako oboževani blaženi viniki duhovi. Ko je ta drhal, kakor smo že uvodno omenili, pri Pihlbirtu pretepla poleg gostilničarja še vse, kar se ni pokorilo, ko je celo ubogi Bog moral raz stene, so drugi dan vpeljali po stari navadi cele procesije prosit odpusčenja. V naši dobrodušnosti se je odpustilo, tudi hudo in trpko uradno razžaljenje naše c. kr. pošte. — Ko je pretekel postavno določeni čas, v katerem se lahko vlagajo tožbe zaradi razžaljenja časti, našel je nekega neumneža, tožil ga, izvabil iz njega neko konfuzno častno izjavo, s katero sedaj dela reklamo po naprednih listih. Nadaljevali bomo o tem še tako obsirno, da se bodo g. Rančigaju v kljub častnim izjavam hlačice tresle, poprej pa bomo še poskrbeli, da se bode s to zadevo še enkrat bavilo sodišče.

c Šmartno v Rožni dolini. Zaradi raznih ovir, ki so nastale nepričakovano, vrši se ljudska veselica **25. julija**, ne pa 18., kakor je bilo do sedaj napovedano, po istem vspredu v gostilniških prostorih pri Stožirju.

c Nedeljski počitek so dosegli v odvetniških in notarskih pisarnah v Celju uradniki vseh pisarn z odločnim skupnim nastopom.

c V Št. Rupertu pri Gomilskem je umrl dne 5. jul. 1909 po dolgi, mučni boleznj posestnik Franz Cizej pd. Zajc v starosti 56 let. — Pokojnik je bil priden gospodar, vrl narodnjak in zvest ter odločen pristaš narodne stranke. Bodi mu zemljica lahka!

c Iz Griž nam piše g. Ivan Oblak glede razveljavljenja njegove izvolitve občinskim odbornikom sledeče: Volitev je razveljavila namestnija. I. O. je dobil najmanj glasov, in ker se je smatralo, da sta bila dva neveljavna glasa oddana njemu, število zanj oddanih glasov brez onih dveh postavno ni zadostno za njegovo izvolitev, zato se je razveljavila, ne pa iz kakega drugega vzroka.

Iz Hrastnika. Ali že ne bo konec enkrat našega potrpljenja in ne bo li enkrat zavrela naša mirna slovenska kri? Za Boga, daleč smo prišli, da nismo Slovenci več v Hrastniku varni svojega življenja, da nas napada nemškutarska svojat že tu v našem slovenskem Hrastniku!! Ko so se vračali v nedeljo večer nekateri domačini iz Celja, jih je napadla na hrastniški postaji neka tuja nemška družba (menda iz Celja, žal, ne poznamo nobenega!) ter sta bila dva naša ranjena! Ob 11. uri ponoči se je pa vračal od vlaka g. S. ml. ter gdč. P., pa so jo pri kemični tovarni brez najmanjšega vzroka zopet napadli hrastniški fabriški nemškutarji, na čelu jim pisar Stadlbauer. Gosp. S. je dobil vdarec po glavi, in da ga niso pobili, se ima

zahvaliti srečnemu slučaju, da je imel s seboj samokres. Oddal je v zrak slep strel in banda se je razpršila kakor politički čucki! Odkritosrečno rečemo, da domačinom ni varno hoditi po noči mimo tovarnen in prijateljsko svetujemo, da si ti nabavijo samokrese za samoobrambo, ker oblasti nas ne varujejo.

Na hrastniški slovenski šoli je zaprl zdravnik Marcius dva razreda radi dveh, treh slučajev škrlatice. Ker je želja večine staršev, da pohajajo otroci redno v šolo, zato vprašamo, kdo je pooblastil Marcia, da zapira razrede slovenske šole?? Saj smo uverjeni, da gospod Marcius ne škodovati slovenski šoli, a če bi ljudstvo navsezadnje prišlo na to misel, kdo mu jo bo zopet odvzel, pa je le nerodno, če se komu dela krivica. Ne?

v Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral šolski učenec Leon Erhartič v svoj nabiralnik pri kresu na Starem gradu K 1278. Mlademu navdušenemu Slovincu priznanje in zahvala!

a Poroka na smrtni postelji. 7. t. m. se je v Zavodni pri Celju na smrtni postelji poročil zlatarski pomočnik Vouk z nekim dekletom, s katerim je imel dvoje otrok.

a Občina Dramlje je poslala prošnjo, da prevzame država 50% stroškov za ljudske šole.

o Izzivajoči c. kr. sodnik. — V ponedeljek po nemški slavnosti celjskih pevcev videl si dopoldne tavati po mestu c. kr. sodnika Christl-a iz Brežic bledega lica ter okrašenega z nemškimi in drugimi izzivajočimi znaki. Udeležil se je prejšnji dan nemške pevske slavnosti ter pomagal z različnimi znaki in hajlanjem po mestu izzivati mirne Slovence. Ali je imel pač dopust? In če ga je imel, kako se mu ga je dalo v take namene? — Čudne misli se morajo nehote slovenskega sodniškega uradnika polastiti pri takih razmerah, da je nemškemu uradniku vse dovoljeno, da lahko dela kar hoče, a se mu ne skrivi niti las, medtem ko se slov. uradnik ne sme niti ganiti ter pride radi vsake najmanjše stvari takoj v disciplinarno preiskavo.

a Iz Trnovelj. Pri posestniku Kumpolšek je umrlo dvoje deklet na davici. Ta bolezen je sicer še drugod v celjski okolici razširjena.

o Iz Loke pri Zidanem mostu. V nedeljo, dne 4. t. m. je obhajala prestovoljna požarna bramba v Loku pri Zidanem mostu 25 letnico svojega obstanka. Priredila je ob tej priliki na vrtu g. Zupaničeva veselico, katere se je vdeležila tudi pož. bramba iz Radeč.

Udeležba je bila povoljna, ljudstvo se je sicer zabavalo po svoji navadi, vendar je bilo opaziti takoj začetkoma prireditve, da vlada med udeleženci neko nesoglasje; videl si na eni strani očitajoče obraze, na drugi pa obraze, ki so se z nevoljo zavedali neke napake. Vzroki temu s. bili ti-le:

Ko si pri vstopu pogledal svojo vstopnico, te je zbudila v oči štampiljica požarne brambe, ki nosi na prvem mestu debelo tiskan nemški napis: Freiwilliger Feuerwehrverein Laak b. Steinbrück in spodaj v drobnem, skoraj nečitljivem tisku slovenskega: požarna bramba itd. Drugo, kar te je še bolj zbudilo, je bil črnorumen spominski trak, katerega so delili članom in gostom, ki pa je nosil samonemški napis: „Zur Erinnerung an des 25-jährige Jubiläum itd.“ To dvoje je že povzročilo v tebi nevoljo in žalost. Toda komaj si prišel v malo boljše voljo, si bil nakrat omamljen, ko ti vdari pri nastopu loške požarne brambe na uho nemški: Habt Acht! To je bil tretji in najhujši udarec. Nemško poveljništvo v prijaznem, popolnoma slovenskem kraju! Vrli Ločani! Kje pa ste zaočali, da se morate pokoriti v svojem slovenskem domovju še danes nemškemu povelju? Pogumni brambovci vendar varujete same slovenske hiše pred nesrečo. In ko zaslišite ob požaru poseč glas: gori! pomoči, je li vam mogoče klicati z nemškimi besedami tovariše, ki naj rešijo ljubo slovensko domovje?

Kaj ne, to ne more več dolgo trajati, zato bodo skrbeli člani, med katerimi je nekaj že jako probujenih. Vemo, da je to le napaka, ki je vsled malomarnosti ostala v našem društvu in da je sedaj treba le odločnega koraka od strani odbornikov, da zbrisete ta sramoteč madež.

Kako krasno se je glasilo slovensko povelje radeškega poveljnika in navdušeni živio-klici so sledili njegovemu slovenskemu povelju: pozor!

Prepričani smo, da vas Ločane prihodnjič pri nastopu ne bodo več pikali „škandal“- in „fej“-klici, ampak da vas bode pozdravil navdušen klic: „Živio slovenske povelje!“

z Nemškutarski napad v Celju. Okrog 1. ure po polnoči 12. tm. so napadle nemškutarske barabe na Graški cesti nekega slovenskega revčeka - bolnika. Fant ima le eno nogo in niti pred roparji bežati ne more. Deset korakov v stran so stali štirje policaji, med njimi Gratschner in Mahr. Ti so popolnoma mirno in menda celo z zadovoljstvom opazovali nemškutarski roparski napad. V tistem trenutku pride k sreči večja slovenska družba dam in gospodov, ki so napadenega Slovence rešili iz rok nemškutarske sodege. — Stopili pa so takoj tudi k „redarjem“ in protestirali proti temu, da ne gredo braniti mirnih ljudi, ko jih napada nemškutarska družba.

v Poročil se je 8. tm. v Petrovčah pri Celju g. dr. Adolf Lenard, c. kr. avskultant v Celju z gđ. Zofko Seničevo iz Žalca. Mnogo sreče!

v Iz Šmartnega v Rožni dolini. Bralno društvo v Šmartnem, ki je znano po svojem izbornem pevskem zboru, je pristopilo k „Zvezi nar. dr. na Št. in K.“ Pozdravljena, nova sestra!

a Planinske vesti iz Savinskih Alp. Dne 7. t. m. je v Savinskih planinah strahovito deževalo kakor še menda nikoli. Slap pod Rinko je tako močan, da se pod njim komaj pride čez potok na slovensko stezo. V kratkem se napravi potrebna brv. Tu še leži mnogo snega od plaza, ki je razdrobil verando. Hudourniki so pokvarili pot proti slapu, gorske steze so v dobrem stanju, samo pot v Turškem žlebu je zelo pokvarjena ter se v kratkem popravi. Žice in železne stopnice šele zdaj mole iz snega. — Letos je bilo v Logarski dolini mnogo plazov: eden je pritetal iz zadnjega, dva iz prednjega Okrešlja in dva od Mrzle gore. Zadnja dva sta prevrgla bukovje čez stezo ter je Savinska podružnica S. P. D. pustila drevje presekati in odstraniti. — Frischaufov dom je izborno prezimil in ga oskrbuje od 1. julija g. Fortunat Herle. Letos je že bilo 24 turistov v njem. Pred kratkim so prignali živino na Okrešelj in se dobi zdaj tudi mleko in surovo maslo. — Dne 10. t. m. so se raz Mrzle gore desno od Hudega praska odtrgavale velikanske skale, da je od slapa kvišku bila megla iz prahu. — Slovenski turisti naj ne pozabijo obiskati romantično Logarsko dolino in krasen Frischaufov dom na Okrešlju.

o Slovensko trgovsko društvo v Celju je sklenilo prirejati posebne družabne večere, da goji družabno življenje med svojimi člani. — Prvi družabni večer se vrši že to soboto v „Skalni kleti“ in potem vsako soboto.

o Delavsko podporno društvo v Celju priredi to soboto zabavni večer v društvenih prostorih. Nastopi prvič društveni tamburaški zbor.

Sokolska slavnost v Gaberju pri Celju se je minolo nedeljo 11. t. m. v kljub deževnemu vremenu prav sijajno obnesla. Ljudstvo, ki ga je bilo na stotine iz Celja in okolice, je občudovalo sokolsko gibčnost, osobito pa se je divilo mladim, vrlim telovadcem sokolskega naraščaja. Po telovadbi se

je razvila po raznih šotorih prav domača zabava brez vse prisiljenosti. Posebno živahno je bilo pri vinočetu vinarske zadruga „pri zlati kapljici“. Postreglo se je res z zlata vredno kapljico. S Sokolskega doma in pa na obsežnem vrtu so vihrale slovenske trobojnice, kar je celjsko in gabersko nemškutarijo silno v oči bodlo. — Slavnost se ponovi in nadaljuje 18. t. m. Sokolska in z njo slovenska misel je prodrla z mogočno silo v Gaberje, ki je že bilo v nevarnosti, da se pogrezne v morje nemškutarije.

z Na splošno zahtevanje se sokolska slavnost v Gaberju ponovi prihodnjo nedeljo 18. t. m. Vstopnine ne bo. Ob 8. uri zvečer se razdele na streljišču dobitki. Sokoli bodo zopet nastopili.

z Roparski napadi v Celju. Slovenec kmalu ne bode smel ob belem dnevu mirno hoditi po mestu. Razmere, ki vladajo sedaj glede javne varnosti v Celju, so tako kričeče, da pozivamo namestnijo in višje oblasti za posredovanje! V nedeljo n. pr. se je nabrala pred kavarno „Merkur“ neka družba navadnih, vsem dobro znanih celjskih pouličnih barab in nahrlila vsakega Sokola, ki je šel mimo. V bližini je stal policaj, ki se je očitno nad temi prizori — zabaval.

z Za 50% državni prispevek k stroškom za šole je nadalje prosila tudi občina Gotovlje; istotako ondotni krajni šolski svet in šolsko vodstvo.

z Obesil se je 10. julija zvečer v Mariji Reki pri Sv. Pavlu pri Preboldu posestnik Martin Pišek, p. d. Kušar pod svojim ravno postavljenim kozolcem.

c Dramlje. Naš župnik Ogrizek je v nedeljo jamral na prižnici, da bodo danes celjski doktorji dol spravljali Marijine družbe itd. ter je prosil, da bi ne bilo v Dramljah nobenega, ki bi šel v Celje na ustanovitev „Zveze napredne mladine.“ — To samo poročamo, da bodo ljudje po svetu vedeli, kakega župnika imamo v Dramljah v letu Kristusovem 1909. — Mladenci.

c Opekarna blizu Celja na dobrem mestu se za dobro ceno lahko takoj kupi. Slovenci, oglasite se, da ne preide podjetje v nemške roke. Nevarnost je velika. Oglasite se pri našem uredništvu.

c V Št. Jurju ob j. žel. je na prodaj nova, dobro upeljana žaga. Nevarnost je, da jo kupi kak Nемеc in nam dela kedaj še zgaga. Slovenci, pobrigajte se! Vsa pojasnila daje naše uredništvo. Pozivljemo posebej tamošnje Slovence, da rešijo svojo narodno čast. Morda gre s kako akcijsko družbo? Slovenska podjetnost, kje si?

c Iz Zadobrove v škofjevaški občini. „Mogočna ženska“ iz naše vasi je praznovala v nedeljo svoj god. To je čisto nekaj navadnega in nikakor ne bi sodilo v javnost, če ne bi bilo to „reševanje“ tako imenitno. Prišli sta namreč dve kuli očetov kapucinov iz Celja, prišel je silni in stasiti gospod iz Teharja in prišel je tudi naš ljubi Požar iz Vojnika. Tudi to je nekaj čisto navadnega, saj sme vsak povabiti na svoj veseli dan v letu, kogar se mu zljubi. Ali mi sosedje smo v takih rečeh bolj občutljivi in moramo javno povedati, da nam je bilo zelo težavno brzdati naše tercijalke, ki so besnele ljubosumnosti. „Mogočna ženska“, ki se sili povsod v ospredje, prodava lursko vodo in zbira neprenehoma razne milodare, aranžira božja pota in poje kot slavček, bi vendar morala biti malo obzirna napram svojim tovarišicam in ne bi smela naročiti kar štiri duhovne posode naenkrat. V bližini je starček, ki večkrat nima kaj jesti in na njem naj bi pokazala enkrat svoje katoličanstvo. Tudi je

stvar navsezadnje malo pohujšljiva, kajti slabi ljudje smo in imamo svoje pomisleke. Domišljija je včasih zlobna in tajinstveni šepeti v večernem mraku nam ne gredo iz glave.

Brežiški okraj.

b Iz Dobove. Popyrašuje se, kam da je izginil „Nar. List“, ki smo ga videli nekaj časa v boljši gostilni. — Marsikdo se rad zabava s čitanjem, tako i mi. Obiskovalci.

b Kapele. Po časopisu se nas vedno svari pred učitelji nemškega mišljenja, ki so tudi nam po svoji zaigranosti že dovolj znani. Naša deca naj se uči svoj jezik ljubiti, ne da se ljubezen do istega skuša zatreti že v nežnih srcih. Kdor ne čuti z nami, naj gre na Gornještajersko. Krajni šolski svet bo s svojo znano odločnostjo in vevnico v roki gotovo vedel razločevati zrnje in plevel.

b Kapele ob Sotli. Kakor gre hvala na zanimanju za vsako napredno stvar našim možem, tako se tudi mladenci ne sme prezreti. Očitalo se jim je sicer z gotove strani, da so premalo vneti za sveto stvar in se o tem tudi ne omo prerekali, toliko pa je znano da niso leni in da skrbje za svojo izobrazbo, a si zaajo preskrbeti tudi kako zabavo. Kar je drugod redko, imamo pri nas celo dve godbi, tamburaško in na pihala. In kar je največ vredno, so si ju sami omislili. Tamburaši pod vodstvom gosp. Frana Veble so že ponovno sodelovali pri veselicah v prid ljudski knjižnici, za kar jim topla zahvala. V kratkem se priredi v prid Ljudske knjižnice predstava v zvezi z veselico in sodelovanjem tamburaša. — Dan in ura se pravočasno objavi. Vljudno vabimo že vnaprej.

b Koprivnica. Tukajšnji kaplan se trudi in poti za ustanovitev „Kat. izobraževalnega (!) društva.“

a Kaznovan klerikalni vododja. Na volilnem shodu „Narodne stranke“ v Podčetrtku dne 9. maja je klerikalni predsednik posestnik Počivavšek iz Sopot, ki je znani klerikalni vodja v podčetrški okolici, brez povoda zakričal navzočemu uredniku J. Lešničarju iz Celja, da je „nesramen lažnjivec“ G. Lešničar je zahteval takoj, da to žalitev pred zborovalci prekliče; ker tega ni hotel storiti, ga je tožil in 9. t. m. je bil Počivavšek v Kozjem obsojen na 100 kron globe ali pa primeren čas zapora. Bo vsaj v prihodnje na shodih pametnejši.

o Spremenitev uradnega imena. Poštni urad na „Bizeljskem v Sušici“ se bode imenoval odslej samo „Bizeljsko“.

v Umrli je v Vidmu pri Krškem g. Avgust Juvančič, posestnik in vinožrelec.

k Iz Brežic. Veselica, katero ste priredili ženska in moška podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda 4. t. m. nedeljo na Griču pri Brežicah, uspeša je v kljub temu, da je deževalo celo dooldne, jako ugodno. Veselice se je udeležilo mnogo odličnega občinstva iz Štajerske in Kranjske, posebno pa tudi primeroma veliko kmečkega ljudstva. Zabava je bila vsestransko izvrstna. Za različna okrepčila skrbele so naše narodne dame. V šotoru za pecivo prodajale so naše gospodične pod vodstvom gospe Čepinove različne sladkarije in sladoled, v kavarni stregla nam je gospa Olga Balon s pomočjo drugih gospodičen, v paviljonu za cvetlice (gospa Ferenčak) obsipale so nas gopice s krasnimi cveticami (pa ne zastoj). Šaljivo pošto oskrboval je nam že dobro znani poštar g. Holy in njemu podrejene odpraviteljice gđ. Anica Polanšek in Lojzka Mastnakova. Ne smemo pa pozabiti čarobnega šotora v zadnjem kotu veselicega prostora, kjer je prorokovala zapeljiva čarovnica (gđ. Kati Boecio) srečo, ali pa tudi nesrečo in tolažila posebno na srcu bolne s sladkim likerjem. Pevski

zbor „Čitalnice“ v Brežicah zapel je pod spretnim vodstvom č. g. župnika Mešičeka nekatere krasne pesmi. Zvečer se je zažgal na zgornjem Griču velikanski kres in so se spuščale rakete in drugi različni umetelni ogenj. Ob enem je svirala kostanjevska godba narodne komade in jej moram sploh izreči vse priznanje. Čisti prebitek veselice znaša 270 kron, kateri znesek se bode porabil za slovenski otroški vrtec v Brežicah. Da je čisti dohodek veselice primeroma za naše razmere tako visok, se imamo v prvi vrsti zahvaliti našim pri veselici sodelujočim narodnim damam iz Brezic in Bizelj-skega kakor tudi vsem narodnim rodbinam in posameznim rodoljubom, ki so darovali za to prireditvev različno pecivo in cvetlice ter na ta način pripomogli do tako lepega gmotnega uspeha!

a **Dr. Benkovičeva „ljubezen“ do kmetov.** Dolgo časa je rabil znani „zastopnik“ naroda dr. Benkovič, da se je poskusil prati v „Straži“ zaradi tistih sitnih 400 kron! Ne vemo, ali je še tako navdušen od svojega uspeha pri volitvah štaj. delegatov ali pa od uspehov „Slov. kluba“ pri obstrukciji, da je popolnoma pozabil, kaj smo mu pravzaprav očitali. Našo notico „Straža“ samo — potrjuje. Iz cele dolge „Stražine“ klobase nam je treba citirati samo ta stavek: „Samo ob sebi umljivo, da za svoje osebno posredovanje pri namestništvu, oziroma ministerstvu (dr. Benkovič v zadevi regulacije Save pri Mihalovcu) ni niti vinarja zahteval. (Čudno, da pride ljudski zastopnik na take izgovore!); ampak le za svoje posredovanje kot zastopnik pri ogledu in za pismene vloge Štiristo kron za jeden ogled in za pismene vloge — no, ni slabo! Seveda je g. dr. Benkovič v „Straži“ slučajno pozabil omeniti, da se gre za 400 K; ni namreč popularno omeniti takih svotic, ako je človek kmečki poslanec in tribun siromašnega ljudstva!

b **Podsreda.** Umrla je Ana Dolar; zapušča 4 nepreskrbljene otroke. — N. v. m. p.!

b **Železno nad Podsredo.** Ker me razne osebe v klerikalnem taboru, — pardon, hočem reči v „Kmečki zvezi“ sumničijo za pisca dopisa „Iz Podsrede“ z dne 8. julija t. l., izjavim, da jaz podpisani dotičnega dopisa nisem pisal in nisem sploh z istim ne v direktni, kakor tudi ne v indirektni zvezi! — Pravega dopisnika še vedno niste izvahali. — Toliko v znanje g. P... u, ki grozi z napadom v „Slov. Gosp.“ No g. P..., ne mislite vendar, da se jaz za vaše besedičenje kaj brigam in motite se, da bom jaz tratil čas s čitanjem vaših, v potu obraza skovanih kolobocij. Vi g. P... sedaj nimate večjega sovražnika, kakor so Vaše besede glede moje malenkosti, katere ste govorili še tedaj, ko sem zahajal v vašo dražbo! — Razumeli?? — Josip Planinc, junior.

Ptujski okraj.

p **Umen gospodar** — je vsekako nemškutarski „Štajerc“. V svojem zadnjem lističu poučuje svoje „kmete“, da je treba za košnjo „pripraviti in dobro sklepati koso ter pripraviti dostno število vil, grabelj.“ Ta pa ta! Mi smo dozdej vedno mislili, da se kosi z noži grabi in suši pa z vilicami in žlicami!!

p **Škof Napotnik** je v svoji nemški pridigi pri birmovanju v Ptuj znane nemške hujskače pošteno okrcal. „Štajerc“ prizna, da se je škof v svoji pridigi priznal kot nasprotnik narodne gonje in da je bilo iz njegovih besed posneti upanje in željo, da bi prebivalstvo v mestu in deželi vedno živelo v krščanski ljubezni in slogi. To je pač hud poper nemškim ptujskim razgrajajem in pretepa-

čem, ki so dne 13. septembra lanskega leta v Ptuj napadali in pretepaali mirne Slovence, češ da je Ptuj nemško mesto, kjer nimajo Slovenci ničesar opraviti.

p **Velik javni ljudski shod v Središču** se vrši v nedeljo 18. tm. ob 3. uri pop. na trgu pred občinsko hišo. O političnem položaju poroča deželni poslanec dr. Vekoslav Kukovec, o raznih gospodarskih vprašanjih pa spregovori dr. Anton Božič. Shod bo za celi spodnji del ormoškega okraja velike važnosti, zato je pričakovati ogromne udeležbe ne le iz Središča, ampak tudi iz sosednih občin, osobito iz Obreža, Bolfenka, Miklavža in Huma. Kdor čuti narodno in napredno in kdor se zanima za gospodarska vprašanja, ne bo manjkal na shodu. V slučaju slabega vremena se vrši shod v občinski hiši. Kmetje in tržani, v nedeljo v Središču!!

p **Iz Ptuj** se nam piše: Posojilnica v Ptuj leži nemškutarskemu „Štajercu“ v želodcu. Jezi ga, da ta slovenski denarni zavod vrlo napreduje. Posebno ga pa jezi, da je posojilnica od svojega čistega dobička, ki je znašal lepo svoto 14.082 kron, dala celih 6548 K v dobrodelne namene in pri razdelitvi pa popolnoma pozabila vprašati za svet butastega „Štajerca“! „Štajerc“ naj rajše pove, v kakšne dobrodelne namene je šel pred par leti denar iz propadle nemške „voršuskase“ v Št. Lenartu in pa pred kratkim iz faliranega nemškega hranilnega in kreditnega društva „Merkur“ na Dunaju.

p **Od sv. Bolfenka pri Središču.** Dne 23. junija nas je zopet posetil naš neumorni vrli gospodarski vodja, in deželni potovalni učitelj M. Jelovšek. Tokrat nam je posebno dobro došel. Prinesel je namreč s seboj „bat“, da obdari dva posestnika, ki sta zgotovila vzorne nove živinske hleve po njegovih strokovnih nasvetih, z deželno eziroma z državno podporo, ki se izplačuje v svrhu zboljšanja živinskih staj. Bila sta to posestnika Ivan Tomažič iz Vitana in Jože Munda iz Vodranc. Čestitamo! — Vsi vemo, koliko je že gospod Jelovšek storil v povzdigo živinoreje na Spodnjem Štajerskem sploh. Saj ni najti skoraj vasi, kamor ne bi segal njegov velik vpliv, kjer ne bi rodila njegova izborna predavanja obilnega sadu. Naj si bo merjasec ali petelin, konj ali krava: povsod je poznati uspehe njegovega požrtvovalnega dela. — Ne morem si torej kaj, da se ne bi opetovano srčno zahvalil gospodu Jelovšku v imenu obdarjencev kakor sploh v imenu bolfenskih kmetov, s prijazno prošnjo, naj nas tudi v prihodnje večkrat poseti, nas poučuje in nam tudi nadalje pomaga doseči različnih ugodnosti, pri čemur nas spodnještajerske kmete oblastnije rade pozabijo. — Kmet.

o **Od Sv. Tomaža pri Ormožu.** Dne 29. junija popoldne je zgorelo g. Grašiču v Pršetincih župnije Sv. Tomaž hiša z gospodarskim poslopjem vred. Ker ni bilo blizu vode, se ni moglo gasiti. Nekaj živine je zgorelo, nekaj je hudo poškodovane. Vzrok so najbrže otroci, ker je začelo goret v listnjaku. Stariši, bodite pazljivi na otroke!

a **Deželne toplice Rogaško-Slatno** je obiskalo do 5. jul. 1665 oseb. a **Deželna poslanca Ozmeč in Meško** — na delu. Pred kratkim se je vršil občni zbor orm. okr. zastopakatega se pa kmečki posl. Meško, dasi je član, ni — udeležil. Imel je najbrže važnejše politične posle kakor da bi se udeležil tako malenkostnega zborovanja. — V Ptuj je sklical okr. glavar posvetovanje zaradi podporne akcije proti pomanjkanju krme. Bil je

navzoč tudi dež. posl. Ozmeč, a je cel čas — molčal. Lepi začetki „delovanja“ teh vzornih „kmečkih“ poslancev!

o **Iz Ptuj.** Zadnjič sem čital v Vašem cenjenem listu, da je grof Herberstein volil z Nemci v okrajni zastop ptujski, a pri deželnozborskih volitvah je oddal svoj glas za Ozmeča in Meška. Da je z Nemci volil, so krivili oskrbnika Artzta, zagrizenega nemškega nacionalca. Prav so imeli! A zakaj je grof tako volil, povem jaz. Orng mu je namreč obljubil, zgraditi cesto skozi Vičavo, Orešje itd. do Herbersteinovega novokupljenega posestva Vurberg. 4.000 K plača okr. zastop, 4.000 K pa občina Krčevina p. Ptuj in vurberška Krčevina. Tako bo okr. zastop ptujski zgradil cesto, od katere bodo imeli hasek le grof ter ptujski mogotci, (kajti pot do Ptuj bo odprta s to cesto tudi prebivalcem zgornjega Ptujkega polja in Slovenskih goric, osobito Št. Martinčanom, ki sedaj hodijo kupovat v Maribor!) — 40 milijonskemu fevdalcu s slovenskimi žulji. — Omenim še, da bosta cesto vzdrževali zgoraj omenjeni občini. — Tako skrbi nemški okrajni zastop za slovenskega kmeta! Le tako naprej, morda se bo le začelo daniti!

v **Pri občinskih volitvah v Rogaški Slatni** dne 5. jul. so bili izvoljeni sami Nemci razun socijalista krojača Widgaya. Zanimivo je, da sta propadla ravnatelj Mulli in Ogrizek.

Ljutomerski okraj.

l **Iz Ljutomera.** Neka mati, koje sin dovrši ljudsko šolo in bi zelo rad postal „gospod“, pride h kaplann Škamlecu ter ga prosi za nasvet. Ta častiti gospod, ki v toliki meri vlača na dan krščansko, katoliško in bogve še kako uravnost in ki bi najraje vse „svobodomiselnne in brezverske“ liberalce potopil v žlici vode, pa se razkorači in nahruli prestrašeno mater: „Ja, duhovnik, jaz sem Vašemu sinu že sam rekel, da „pod janko! — Objavimo ta dogodek, da vidijo „brezverni“ liberalci, da smo v verskem in npravnem oziru še mnogokrat boljši, kot nekateri pridigarji, ki liki farizeju trkajo na svoje prsi in pravijo: „o Gospod, zahvalim Ti, da nisem tak, kot oni-le cestinar....“

v **Požar.** V noči od sobote na nedeljo je okoli polnoči začelo goret gospodarsko poslopje posestnika Košarja p. d. pri Kraljičevih v Kraljčevih pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Domači so vsi spali in tudi sosedje so že vsi legli k počitku. Zato dolgo ni bilo nikogar na licu mesta in ogenj se je hitro razširil. Še le čez kake tri ure je prišla jurjevška požarna bramba, ki pa je mogla obraniti samo hišo in poslopja sosedov. K tej nesreči se je še pridružila druga: Ko se je gospodinja vzbudila, je šla živine spuščat iz hleva; pri tem se vsuje strop in nesrečnica je bila v trenutku vsa v plamenu. Dobila je tako hude opekline, da je par ur za tem umrla. Zapušča štiri majhne otroke. Škoda je precejšnja. Sumi se, da je zažgala hudobna roka.

z **Strela** je udarila 9. t. m. v stikalnico prevžitkarja Fr. Vogrinca v Melanjskem vrhu blizu Radgone. Stikalnica je popolnoma zgorela. Škoda znaša nad 1000 K.

Mariborski okraj.

o **Slovenskih vojaki** v Mariboru poroča neki rezervist z orožnih vaj v goriškem „Kmečkem glasu“ sledeče: „Bil sem pri orožnih vajah pri 47. pešpolku v Mariboru, kjer je več Slovencev, ki služijo tam po 3 leta. Opazil sem pri njih, da zatrejo popolnoma svojo narodnost in značaj ter ne marajo več govoriti v svojem ma-

terinem jeziku. To pa zato, ker jih sovojaki (Nemci) preveč škandalozno izživajo kot Slovence. In ker so spodnještajerski Slovenci že nekoliko najeti tistega nemškega duha, se tu potopijo za vedno v valove nemškega morja. Nekateri sem poznal, ki so prišli pred 3 leti k vojakom kot pravi Slovenci, a so sedaj nemški „priveski“. In ti trdijo, da je primoran vsak se učiti nemško, ker da je v Avstriji „vse“ nemško in da kdor nemški ne zna, je le zateleban „pauer“. Res pomilovanja so vredni oni, ki so izgubljeni; slavo pa zaslužijo tisti, ki še ohranijo naroden čut. Opomniti moram še to, da veliko je takih tudi, ki se silijo z nmščino le zato, da se bahajo pri nas kmetih, da znajo nemški in v kakih družbah kaj radi bleknejo po par nemških citatov. To pač ni lepo!“

m **Od Sv. Lenarta v Slov. gor.** Tukajšna šolarska kuhinja je sprejela sledeče podpore: Gospod notar Stupica 10 K sodnijske poravnave, šentlenarsko učiteljstvo 6 K; iz nabiralnika pri g. trgovcu Zemljiču se je vzdignilo 3 K. Bog plati.

m **Od Sv. Lenarta v Slov. gor.** Učiteljsko mesto je tukaj izpraznjeno, na kar opozarjamo gospode učitelje. — Samec dobi prosto stanovanje — 1 sobo.

m **20.000 kron za šentiljski dom** še primanjkuje. Zato so klerikalni listi naznanili, da se uvede zbirka po Rogseggerjevem načinu (1000 ljudi po 20 kron). Denar sprejema upravništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

z **Pri e. kr. okrajnem sodišču v Št. Lenartu na Štajerskem** je glasom uradnega lista razpisano mesto pisarniškega pomočnika.

v **Prošnje za 50% državni prispevek** k stroškom za ljudsko šolstvo so poslale občine v laporski fari.

z **G. kanonik Jakob Kavčič** zapusti svoje katehetsko mesto na slovenskih vspelednicah mariborske gimnazije, kjer je deloval 18 let. Slovenski dijaki na gimnaziji izgube v njem profesorja, kateri se je zlasti brigal za njihovo gmotno stanje, posebej za hrano. V tem oziru je na tihem zelo veliko storil. Ostal mu bo med dijaštvom hvalen spomin.

iz **Slovenskih Gorc.** Odlični so mišljenik nam piše: Ne morem si kaj, da kot zvest pristaš narodne stranke ter kot ognjevit agrarec ne bi javno opomnil vodstva naše stranke na neka jako kriva načela, katera že delj časa odločno zastopa — posebno pa še v štev. 145 — „Narodni Dnevnik“. Tam piše, da mi Slovenci ne pridelamo dovolj žita in ne redimo dovolj živine, da bi mogli pokriti vsaj svoje lastne potrebe, in skoro klečeplazno se prosi naše poslance za odprtje mej. Kaj takega bi človek pričakoval od kakega velikomestnega dobroživca, ne pa od moža, kateremu je tekla zibel pri slovenskih kmetih. Prosim Vas, od česa pa živi naše slov. ljudstvo, če ne od poljedelstva in od živinoreje? Skoro za smeh je, da si nekateri stanovi razne stvari, med drugim meso, lahko privoščijo le še za luksus. Ali je kmet kriv, da mesarji prodajajo meso po K 1'40 do K 2 kg, kmetu pa oni piaučujejo največ po 56 — 60 vin. kg, pretečeno in tekoče leto še mnogokrat manj? Mesarji bi tudi vkljub odprtju mej ne znižali cen, ker so predobro organizirani. Trpelo bi le kmetijstvo. Prišel bi predaleč, ako bi hotel s številkami dokazati, kdo ima dobiček od živinoreje, ali kmet ali pa mesar. Pač pa lahko rečem: odprite vse meje in uničite živinorejo, in v desetih letih si lahko na prste seštejete vse zavedne neodvisne Slovence. Delavstvo po tovarnah in tujih podjetjih je bilo dozdej in bo tudi v bodoče po veliki večini za narodnost izgubljeno, ali vsaj

brez zanimanja. Kar pa zadeva one ubožnejše rodbine po deželi, pa si te zaslužijo svoj kruh večinoma pri domačih večjih posestnikih in se je zanje še bore malo vagonov tujega žita privozilo. Za danes naj bo dovolj, ker vem, da mi bo marsikateri oporekal. Prosim Vas samo, g. urednik, da mi daste vsaj toliko prostora za odgovor, kakor mojemu nasprotniku za napad. (Seveda! Pozdravljeni! Uredništvo).

a **Požarja.** V soboto je pogorela hiša z gospodarskim poslopjem posestnika Rašla v Vintaroveh bl. Sv. Barbare nižje Mar. Ogenj je izbruhnil ob 3. uri zj. in se je speča Rašlova rodbina komaj rešila. — 9. julija je udarila strela v neko poslopje g. Kronvogla v Biškem vrhu. Pogorela je streha.

a **Nemško posojilnico za Slov. Bistrico** in okolice so ustanovili minulo soboto. Ravnatelj je stavba Verolatti.

v **V št. Lovrencu nad Mariborom** se ustanovi baje nemški otroški vrtec. Še ni dovolj nemškutarije in odpadnikov!

v **„Kmet“ Roškar pred volitvami in po volitvah.** „Katoliški kmet sem“ je pravil naš blago-rodni orjak na vsakem shodu, s to donečo reklamo se je priporočal, vsakemu volilcu usiljeval, naj ga voli — češ on je ja tudi kmet — trpin. Zmagal je. Danes, ko so volitve nekaj let za nami, danes pa je kaj družega. Te dni je poročil svojo zlahtno hčerko Veroniko z nekim svojim pristašem. Čudom smo se čudili, ko zagledamo na finem papirju z zlatim robom tiskano poročilo, da se je tega in tega dne poročila „gospodična „Verica“ Roškar, hčer deželnega in državnega poslanca. Iz kmetske Veronike postala je gospodska „Verica“, iz kmetske hčerke hčer državnega in deželnega poslanca. „O „kmetu“ Roškarju ni duha ne sluha. Zdaj ko ni več volitev, zdaj smrdi temu poštenjakoviču kmetstvo in kmetska Veronika. Zdaj smo gospodje, čeravno po — kmetski milosti, kaj ne Janez Roškar iz Žitence in Wagnitza?

Iz Slov. Bistrice se nam piše neverjetna vest: V nedeljo, 11. t. m. vršila se je tukaj slavnost mladine šulferajnske šole. Otroci pod nadzorstvom od dežele plačanih učiteljev in — pod njihovim vodstvom so korakali po mestu — s frankfutarcami v roki. In najlepše pride: Na čelu tej „nežni“ družbi korakala je — „slovenjebistriška narodna godba“ pod vodstvom g. Ign. Krajnc. Živela narodna godba!

Slovenjegraški okraj.

s **Iz št. Vida nad Valdekom.** Kako so nekateri nerazsodni ljudje od gotove strani zapeljani k hujskanju in obrekovanju, kaže zopet slučaj, da je moral dati tukajšnji čevljar Ježef Verhnjak pred sodnijo častno izjavo, v kateri obžaluje, da je v svojem pismu od 24. jun. 1909 naslovljenem na šolskega vodjo, temu očital nepravilno ravnanje in druge žaljive dogodke, ga prosi za odpustanje in se mu zahvali, da je odstopil od tožbe. Ali je treba vsega tega? Vseh teh zdražb in preprirov? In stroškov? Žalostno je le, da vsa ta gonja izhaja od tam, odkoder bi morali prihajati vroči žarki miru in ljubezni!!

s **Mladenški shod** prirede v nedeljo 18. tm. klerikalci v Škalah. Govori tudi mladenič dr. Verstovšek. — Morda je kot kandidat toliko profitiral, da zna vsaj vsak stavek pošteno končati. Pred par leti še tega ni znal.

Konjiški okraj.

z **V šolskem vrtu v Topanjah** so posebno sedaj raznobarni, krasni

klinčki v polnem prvem cvetju. Posebno eden se razlikuje od drugih po obilnem živo rdečem in rumenem cvetju, vse iz ene korenine. Cveti so popolnoma jednaki, samo barve različne. Tudi „krasno“ solato posedujejo; veliko in trdo kot zelne glave. Ena glava tehta 1 kg 20 dkg. To je letos res nekaj posebnega!

Zadnji dopisi.

V **Št. Janžu na dravskem polju** so imeli 11. tm. poučno predavanje o čebelarstvu. Prav poljudno in zanimivo je povedal g. Stampfl iz Stražgonje, kako se delajo pri koših umetni roji. Več prihodnjič!

Sklicana sta istrski in tržaški deželni zbor na 21. tm.

c **Železnica Polzela-Motnik.** Čast vsem, ki so se potegovali leta in leta za to progo. Grdo pa je, če se vslepi strankarski strasti pripisuje uspeh te pridobitve eni ali dveh osebam. Tako zadnji „Slov. Gosp.“ piše tako, kakor bi bila ta pridobitev edina zasluga — čujte in ne smejte se, prijatelji! — fajmoštra Zdolška v št. Jurju ob Taboru in dr. Korošca. Ali treba še kaj pripomniti? — Savinski kmet.

c **Namestnika** je napadla celjska nemška časnikarska cunja „Deutsche Wacht“, ker se ob priliki svojega potovanja po gornjegrajsk. okr. ni potrudil k nemški planinski koči pri Piskerniku. Čudimo se, da so pisarji pri tem lističu tako zabiti: vedeti bi vendar morali, da je namestnik prišel v okraj na povabilo slovenskega okrajnega zastopa.

p **Cerovec.** „Odrasle hčerke“ Vrazove so darovale zopet 4 K — za šentiljski dom na zadnji „napad“ v „Narodnem Listu“. Ker pa bi se, kakor vidimo, zdaj radi izmuznile, češ da ne bodo več „odgovarjale“, jih opozorimo na njihovo obljubo, da bodo na vsak napad v „N. L.“ darovale za šentiljski dom 4 K. Ker si usojamo jih danes zopet „napasti“, čeravno ne s „podlimi neslanostmi“, pričakujemo za gotovo, da bomo v prihodnjem „Slov. Gosp.“ zopet čitali: Cerovec, Odrasle hčerke... pošiljamo zopet 4 K itd. Odbor za zgradbo šentiljskega doma nam bo za našo reklamo samo hvaležen.

Novice iz slovenskih krajev.

z **Nemško šolo** v Rečici pri Semiču na Dolenjskem hoče ustanoviti „Schulverein“ za — slovenske otroke.

v **Goriški deželni zbor** je razpuščen. Nove volitve se bodo vršile v poznejši jeseni.

v **Kobilice** se na goriškem Krasu strahovito množijo. Kmetijski urad je organiziral šolsko deco, da lovi kobilice s posebnimi mrežami. Šole so v vseh okuženih okrajih zaprte, na lovu za kobilicami je okrog 1200 otrok. Vsak nalovi na dan po 3—5 litrov kobilice, za katere se mu plača po 15—20 vinarjev. Kobilice vržejo v vrelo vodo in potem porabijo za govoj.

Razne novosti.

z **Samomor** blaznega milijonarja. Vinski veletržec in milijonar Weickl v Solnogradu se je vrgel 13. julija po hudem boju s slugo raz strehe svoje hiše in je obležal z razbito glavo na cesti.

z **Oblak** se je utrgal v mehikanski državi Orizabi. Čez 100 ljudi je v povodnji zgubilo svoje življenje.

z **Silne nevihte** so imeli 13. julija v celi Italiji. V Liguriji je več ur razsajala toča; na poljih in kulturah je mnogo škode.

Listnica uredništva.

I **odsreda:** Prosim Vas še enkrat, pustimo osebnosti. S tem ne opravimo nič! Pišimo stvarne in resne stvari. Seveda ne zamestujemo dopisov o dejanjih oseb, katere so v zvezi s politiko. Kar se pa tiče onega dopisa o župniku in trgovcih: stvar je bila vendar dobesedno enako že v „Nar. Dn.“ — Slov. Gradec: Hvala za informacije! Pride prihodnjič obširnejše v članku!

Zahvala.

Srečno se zahvaljujem vsem, ki so nas tolažili za časa boleznin in ob smrti mojega rajnega moža

Franca Cizej

posestnika v št. Rupertu.

Zahvaljujem se posebno g. Ivanu Grobelščku iz Gomilke, ki so ga tolažili in prevideli s sv. zakramenti, g. dr. Franu Kovča za njegov krasni nagovor ob grobu, krajnemu šolskemu svetu, g. nadučitelju, mladini orlevaške šole in rodbini Grenkovi za prekrasne darovane vence, požarni brambli iz Grajskevasi ter sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so se v tako obilnem številu udeležili pogreba. — Bog povrni.

Št. Rupert v Sav. dolini, 7. julija 1909.

Zaljubljeni ostali: žena, otroci, brat, sestre.

Mladenič

19 let star, ki obvlada popolnoma slovensčino v besedi in pisavi, zmožen nemščine, z lepo pisavo (sedaj dopisnik raznih listov, odločen pristaš „Narodne stranke“) želi v odvetniški ali drugi pisarni kake primerne

službe kot pisarniški začetnik

eventuelno tudi v drugi stroki. Ker ima silno veselje do učnja, mu je najljubše mesto, kjer bi si še kaj priučil. Vstopi lahko takoj, ev. 1. sept. t. l. — Cenj: dopisi se naj blag. nasloviti: Josip Planinc jun., Podsreda, Štaj., ozir. pod šifro „Pisar“ na „Nar. list“ v Celju.

Darujte za Nar. sklad!

Mizarski učenec in pomočnik

sprejmeta se pod ugodnimi pogoji pri **Juriju Sinkoviču**, mizarski mojster v Celju, Breg št. 14.

Mlinar

oženjen, brez otrok, išče mlin ali žago v najem, nastopi tudi lahko službo kot oskrbnik kake večje graščine. — Ponudbe pod šifro „P. A.“, pošto ležeče Jurklošter.

Smrt

doleti vsacega, ampak sreča samo tistega, kateri naroči sedaj belo platno v veletrg. hiši R. Stermecki, Celje, Štajersko.

Štajersko platno	m	po 36 v
Slovensko platno	„	40 „
Savinsko platno	„	44 „
Vojaško platno	„	46 „
Domestik-platno	„	48 „
Gorsko platno	„	60 „
Istrija-tkanina	„	54 „
Holandska tkanina	„	60 „

Vzorci zastoj in pošiljatve čez 20 kron franko.

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obuvala za moške, ženske in otroke; tudi turistične čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. Vse se dobi in kupi pri **IVAN BERNA**, Gosposka ulica št. 6 v Celju.

Loterijske številke.

Gradec, 10. julija 1909: 16, 27, 11, 36, 31.
Dunaj, „ „ „ „ 81, 10, 8, 16, 34.

Sprejme se takoj ali pozneje pošten

trgovski pomočnik ali prodajalka

na deželi, ki je izvežban šnitist, z dobrimi spričevali, več slovenskega in nemškega jezika. Ponudbe na upravnishstvo „Nar. Lista.“

Pristni kranjski lanenooljnati firnež

Oljnate barve

v posodicah po 1/2, 1 kg kakor tudi v večjih posodah.

Fasadne barve

za hiše, po vzorcih.

Slikarski vzorci

in papir za vzorce.

Laki

pristni angleški za vozove, za pohištva in za pode.

Steklarski klij

(kij) priznana in strokovno preizkušena najboljši.

Karbolinej

prve vrste.

Mavec (gips)

za podobarje in za stavbe.

Čopiči

domačega izdelka za zidarje in za vsako obrt

priporoča

Adolf Hauptmann

v Ljubljani.

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega klij.

Zahtevajte cenike!

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „Vedno mlad“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena skatija štiri krone.
2. Vitkov „Nucin“, stekleničica eno krono.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Prosimo obiščite mojo trgovino in oglejte si bogato izbero različnih **poljedelskih strojev**, posebno

mlatilnice

čistilnice, sadne in grozdne mline, katere zaradi velikanske zaloge prodajam letos po znižanih cenah.

Najboljša umetna gnojila za ajdo so v zalogi.

Velespoštuje:

Trgovina z železnino 'Merkur', P. Majdič, Celje

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo sprejme v trgovino mešanega blaga

Miha Serne, Ruše.

Kovaškega pomočnika

sprejem, ki je dobro izurjen v podkovanju ter v izdelovanju sekir, proti dobremu plačilu t a k o j. Karol Krančan, kovaški mojster, Fala nad Mariborom.

„Narodna založba v Celju“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

priporoča iz svoje zaloge:

„Knjižnica Narodne založbe v Celju“

I. zvezek.

Vsebina: Gogolj. **Strašno maščevanje**. Poslovenil J. A. Glonar. — Gogolj, **Nos**. Poslovenil Gregorij (106 strani).

Cena okusno broširanemu izvodu 80 v, po pošti 90 v.

„Uvod v narodno gospodarstvo“.

Po Maurice Blockovi knjigi „Petit manuel d' economie pratique“, uredil dr. Vekoslav Kukovec (160 strani). Cena 1 K, po pošti 1 K 10 vin.

Nadalje imamo še precej izvodov

„Kmetškega koledarja za l. 1909“

s celo vrsto izbornih gospodarskih člankov, katerega dajemo c. društvom, zavodom in knjižnicam po posebno znižanih cenah, knjižnicam tudi zastoj proti povrnitvi poštne.

Največja in najcenejša izber zaročnih in različnih drugih zlatih, double itd. uhanov, verižic, zapestnic in sploh vsakovrstne zlatnine in srebrnine. **prstanov**

Pozor! Predno si kupite uro, oglejte si mojo velikansko zalogo pravih švicarskih zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur, budilk, verižic, toplomerov, očal, daljnogledov itd. — vse po najnižjih cenah.

Naročite **cenike**, katere razpošiljam zastoj in poštne prosto. Popravila izborna in točna.

Rafael Salmič
v Celju, 'Narodni dom'.

9 52-26

Najboljši

portland-cement

po zelo nizki ceni, kakor tudi vse druge stavbinske potrebsčine priporoča - -

trgovina z železnino 'Merkur', P. Majdič, Celje.

Najboljše mlatilnice

za rabo na roke, gepelj in vodno moč, geplje, čistilnice (pajkle in trierje) vseh vrst, sadne in grozdne mline, slamoreznice, kakor vsakovrstne poljedelske stroje, **zajamčeno najboljšega izdelka, priporoča po najnižjih cenah**

trgovina z železnino 'Merkur', P. Majdič, Celje.

Slike in cene strojev pošilja z obratno pošto zastoj in franko.

Narodna dolžnost vsake slovenske gospodinje je, da zahteva v vsaki trgovini le izborno

z znamko **'tiger'**

Pfeiferjevo pralno milo

iz milarne **Ivana Pfeifer** v **Spodnji Hudinji** pri Celju — pošta Celje.

Poštne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Urادuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih.